

โครงการประชาสัมพันธ์สนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สโลแกน รักโลก ร่วมพิทักษ์ รักษาสิ่งแวดล้อม

เนื้อหาประชาสัมพันธ์

1. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
2. การจัดที่อยู่อาศัยให้ประชาชนบริเวณคลองลาดพร้าว/ชุมชนดินแดง
3. การกำจัดผักตบชวาและวัชพืชน้ำ
4. การบุกรุกทำลายป่าไม้
5. การฟื้นฟูระบบนิเวศป่าที่เสื่อมโทรม
6. การปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ชายหาด
7. การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล
8. การวางและการจัดทำผังเมือง เพื่อประโยชน์ของประชาชน
9. พัฒนาเมืองอุตสาหกรรม

แนวทางการประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ในภาพกว้าง โดยสื่อส่วนกลางประชาสัมพันธ์ในภาพรวมระดับประเทศ
สื่อส่วนภูมิภาค ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ และเข้าใจในสาระสำคัญของนโยบาย และเพิ่มเติมประเด็น
ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

ประเด็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ความเป็นมา / ปัญหาเดิมของประเด็นนั้น

ก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) คือ ก๊าซที่มีความสามารถพิเศษในการดูดซับคลื่นรังสี
ความร้อน หรือ รังสีอินฟราเรดโดยจะดูดซับคลื่นรังสีความร้อนในเวลากลางวัน แล้วค่อยๆ แผ่รังสีความร้อน
ออกมาในเวลากลางคืนเพื่อรักษาความสมดุลของอุณหภูมิในชั้นบรรยากาศโลก

แต่หากก๊าซเรือนกระจกมีปริมาณที่มากขึ้นจนเกินไป จากที่เคยส่งผลดี กลับกลายเป็นส่งผลเสีย
เนื่องจากก๊าซเรือนกระจกแต่ละชนิดมีศักยภาพทำให้เกิดภาวะเรือนกระจก (Global Warming Potential: GWP)
คือ ภาวะที่ชั้นบรรยากาศของโลกกระทำตัวเหมือนกระจก ยอมให้รังสีความร้อนผ่านลงมายังผิวโลกได้
แต่กลับดูดกลืนรังสีความร้อนที่แผ่ออกจากพื้นผิวโลกเอาไว้ และคายพลังงานความร้อนให้กระจายอยู่ภายใน
ชั้นบรรยากาศโลก จึงเหมือนกระจกที่ปกคลุมผิวโลก โลกของเราจึงมีอุณหภูมิสูงขึ้น ทำให้เกิดปรากฏการณ์

ฝนทิ้งช่วงเป็นเวลานานจนเกิดภัยแล้งและไฟป่า น้ำทะเลร้อนขึ้น ทำให้แบคทีเรียตาย จนจุลินทรีย์ตัวเล็กๆ ซึ่งเป็นตัวสร้างเซลล์ปะการังตาย ส่งผลให้เกิดปะการังฟอกขาว (ปะการังมีสีซีดจางลง) เกิดปรากฏการณ์ฝนตกเฉพาะที่ ทำให้ดินโคลนทะลักลงมาจากภูเขา รวมถึงการละลายของภูเขาน้ำแข็งแถบขั้วโลกที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น คลื่นก็สูงขึ้น จึงซัดเข้าไปถึงชายหาด ทำให้ต้นไม้และอาคารในบริเวณชายฝั่ง ถูกกัดเซาะและทรุดตัวลงมาจนเกิดความเสียหาย

ก๊าซเรือนกระจกสามารถเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติ หรือ เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ ในปัจจุบัน เช่น ไอ้ (ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เมื่ออากาศร้อนขึ้น ก็สามารถกักเก็บความร้อนได้มากขึ้น ทำให้ภาวะโลกร้อนรุนแรงขึ้น) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (เกิดการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหินและน้ำมัน และควีนจากท่อไอเสียรถยนต์) มีเทนและไนตรัสออกไซด์ (เกิดจากการทำการเกษตรและการปศุสัตว์) สารซีเอฟซี (สารทำความเย็นในตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศ) เป็นต้น

ประชาคมโลกจึงร่วมกันหาวิธีแก้ไขวิกฤตที่เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ในปัจจุบันทั้งก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สารซีเอฟซี มีเทนและไนตรัสออกไซด์ นับว่าเป็นเรื่องดีที่ประเทศไทยมีการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับประเทศอุตสาหกรรม และประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ แต่ไม่ได้หมายความว่า ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบน้อยกว่าประเทศอื่นๆ เลย

นโยบาย / โครงการ ที่ภาครัฐดำเนินการ

การดำเนินงานด้านการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ยึดแนวทางหลักเศรษฐกิจพอเพียง เน้นความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคมและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในความตกลงต่างๆ เพื่อร่วมลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในฐานะประเทศภาคี ประเทศไทยจึงต้องมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และรักษาความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศให้มีค่าคงที่และอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อระบบภูมิอากาศโลก

กรม. มีมติเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2557 เห็นชอบกับการแสดงเจตจำนงการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย (Nationally Appropriate Mitigation Actions หรือ NAMAs) ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทยลงร้อยละ 7 ในภาคพลังงาน และภาคการคมนาคมขนส่ง ภายในปี พ.ศ. 2563 ดังนั้นความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขึ้นอยู่กับการทำงานผ่านมาตรการต่างๆ อาทิ การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตไฟฟ้าการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในอาคารและมาตรการด้านคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืนรวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งระดับประเทศระดับพื้นที่และระดับสาขาการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศการพัฒนาระบบการตรวจวัดรายงานและทวนสอบ (MRV) ตลอดจนการพัฒนากลไกทางการเงินและกลไกทางการตลาดเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกแผนงานด้านการปรับตัวเพื่อรองรับ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการพัฒนาแนวทางเลือกในการปรับตัวที่เหมาะสมในสาขาหรือพื้นที่ที่มีความสำคัญหรือเป็นกลุ่มเสี่ยงให้มีความสำคัญกับแผนการปรับตัวภาคการเกษตรการปรับตัวของเมือง การป้องกันพื้นที่เมืองและชายฝั่งการป้องกันน้ำท่วมภาคสาธารณสุขรวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ใครเกี่ยวข้อง / กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนชาวไทยทุกคน โดยเฉพาะเกษตรกรไทย ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่ได้

- ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยลดลงฝนตกตามฤดูกาล ส่งผลดีต่อเกษตรกรไทยทั่วภูมิภาค เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเป็นปัจจัยหลักของการเพาะปลูกของชาวไร่ ชาวนา และการออกหาปลาของชาวประมง
- แหล่งน้ำและทรัพยากรสัตว์น้ำของทะเลไทยมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น ส่งผลดีต่อการทำประมง
- มลพิษทางอากาศลดลง ชาวไทยทุกคนได้รับอากาศที่ดี บริสุทธิ์ ส่งผลให้มีสุขภาพดี
- ลดการเกิดน้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม

กระทรวง/กรม

ส่วนกลาง : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทรวงคมนาคมกระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กระทรวงมหาดไทยกระทรวงสาธารณสุของค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ต้องการสื่อสารกับประชาชน

- ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก
- ภัยร้ายที่แฝงมากับภาวะโลกร้อนจาก
- วิธีลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์
- วิธีลดภาวะโลกร้อนง่ายๆ
- นโยบายลดโลกร้อนของรัฐบาล

โครงการประชาสัมพันธ์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

สโลแกน น้ำมีคุณค่า รู้รักษ์ พัฒนา ปวงประชาได้ประโยชน์

เนื้อหาการประชาสัมพันธ์

1. การจัดการน้ำอุทกภัย : ประชาชนจะสามารถมีน้ำอุปโภคที่ได้มาตรฐานจากระบบประปา เนื่องจากรัฐส่งเสริมให้มีการทำมาตรฐานน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาบาดาลให้ครอบคลุมมากขึ้น
2. การสร้างความมั่นคงของน้ำภาคการผลิต : ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ทรัพยากรน้ำอย่างรู้คุณค่า รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการใช้น้ำด้านเกษตร และอุตสาหกรรม
3. การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย : รัฐมีแผนบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่วิกฤต และมีโครงการที่ช่วยชะลอความรุนแรงของปริมาณน้ำ เช่น การระบายน้ำ สิ่งกีดขวางทางน้ำและแนวทางในการป้องกันน้ำท่วม
4. การใช้เทคโนโลยีบริหารจัดการข้อมูลทางทรัพยากรน้ำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

ประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ

ประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ

ความเป็นมา/ปัญหา/สถานการณ์

“น้ำ” เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความจำเป็นอย่างมากในการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตทั้งในมิติของการอุปโภค บริโภค โดยในสองทศวรรษที่ผ่านมาความต้องการในการใช้ทรัพยากรน้ำได้เพิ่มสูงขึ้นตามอัตราการเพิ่มขึ้นของพลเมืองโลก การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งถือเป็นสาระณะสมบัติเพื่อให้ประชาชนในทุกพื้นที่มีสิทธิในการเข้าถึงการใช้ทรัพยากรน้ำในมิติต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกันทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณในยุคที่ทรัพยากรน้ำมีอยู่อย่างจำกัดเช่นนี้ จึงเป็นดั่งปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการน้ำอย่างมีคุณภาพ ซึ่งประเด็นดังกล่าวก็เป็นประเด็นระดับสากลที่นานาชาติหันมาให้ความสำคัญเช่นในกลุ่มประเทศยุโรปมีแม่น้ำดานูบซึ่งเป็นลุ่มน้ำที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 1 และมีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยกลุ่มประเทศดังกล่าวได้จัดตั้งคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองของแม่น้ำดานูบ (ICPDUR: International Commission for the Protection of the Danube River)และจัดทำข้อตกลงในการบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงนำเทคโนโลยีใหม่ๆ และเทคนิควิธีการที่เหมาะสมมาปรับใช้ทำข้อตกลงและดำเนินการผ่านหน่วยงานที่กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนในการบริหารจัดการน้ำข้ามพรมแดน

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความพยายามในการแบ่งการบริหารจัดการลุ่มน้ำออกเป็น 25 ลุ่มน้ำ โดยมีลุ่มน้ำโขงและลุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศไทย

ยังได้มีการร่วมมือแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำกับประเทศฮังการีซึ่งถือเป็นประเทศหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการน้ำและผลักดันให้สหภาพยุโรปมียุทธศาสตร์การบริหารจัดการลุ่มน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำดานูบ) ขั้ดกลางการแลกเปลี่ยนและพัฒนาความรู้ร่วมกันระหว่างไทยกับฮังการีเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กันในเรื่องการบริหารจัดการน้ำท่วมน้ำแล้ง การบริหารจัดการน้ำเสีย การเพิ่มประโยชน์จากการใช้น้ำบาดาลร่วมกับน้ำผิวดิน และความรู้การวิจัยต่าง ๆ อีกมากมายเพื่อนำมาพัฒนาการบริหารจัดการน้ำของประเทศให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ที่ผ่านมาประเทศไทยต้องประสบปัญหาขาดแคลนน้ำและน้ำท่วมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา เป็นวิกฤติที่สร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจพื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรมและชุมชนเป็นมูลค่านับหมื่นล้านบาท ในขณะที่การบริหารจัดการน้ำในประเทศไทยมีหน่วยงานภาครัฐมากมายที่เข้ามาให้การดูแลในด้านต่าง ๆ ครอบคลุมในทุกมิติ แต่จากผลการสำรวจที่ผ่านมาพบว่าประเด็นการบริหารจัดการน้ำของประเทศไทยยังขาดความเป็นเอกภาพ และในขณะเดียวกันแม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายและแผนป้องกันน้ำท่วม แต่เป็นการจัดการแบบเน้นการบรรเทาสาธารณภัยและการช่วยเหลือเยียวยา ซึ่งขาดมิติการบริหารจัดการน้ำท่วมที่เน้นการป้องกันในลักษณะการประเมินความเสี่ยง และพยากรณ์อุทกภัยที่แม่นยำ ในขณะเดียวกันก็ยังขาดหน่วยงานระดับประเทศที่รับผิดชอบขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการน้ำอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินการแก้ปัญหา

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ หรือ สทนช.(Office of the National Water Resources: ONWR) จึงได้รับการก่อตั้งขึ้นตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2561 เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับ บูรณาการข้อมูลของหน่วยงานน้ำทั่วประเทศให้มีความเชื่อมโยง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้อย่างถูกต้องแม่นยำบนมาตรฐานชุดข้อมูลเดียวกันโดยนอกจากนี้แล้วยังมีการทำงานในรูปแบบคณะกรรมการเข้ามาช่วยขับเคลื่อน กล่าวคือ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2562 อันประกอบด้วย คณะอนุกรรมการจำนวน 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำ 2. คณะอนุกรรมการกลั่นกรอง วิเคราะห์โครงการและติดตามประเมินผลการบริหารจัดการน้ำ 3. คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ติดตามสถานการณ์และการบริหารจัดการ และ 4. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนโครงการขนาดใหญ่และโครงการสำคัญในขณะเดียวกันก็กำลังดำเนินการในการจัดตั้งศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจเพื่อทำหน้าที่ในกรณีเกิดปัญหาวิกฤติน้ำที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงและก่อให้เกิดความเสียหายต่อแก่ทรัพย์สินของประชาชน

การบริหารจัดการน้ำเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ สอดคล้องเชื่อมโยงกันทั่วประเทศแทบในทุกมิติของการใช้ชีวิต การสื่อสารเพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการประเด็นดังกล่าวจึงเป็นสิ่งชี้ชัดเจน ครอบคลุมและเข้าถึงในทุกมิติ รวมถึงต้องสอดรับกันเพื่อให้การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายของการสื่อสาร การบริหารจัดการน้ำจึงแยกประเด็นการสื่อสารออกเป็นสองส่วน

คือ ประเด็นการประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ เช่น การเกิดวิกฤติอุทกภัยฉุกเฉิน (มีการบริหารประเด็นการสื่อสารผ่าน IOC) และประเด็นการประชาสัมพันธ์ในภาวะปกติ ได้แก่ ประเด็นการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนให้สามารถตระหนักได้ว่าควรจะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำเช่นไรเพื่อสามารถใช้น้ำซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในฐานะที่เป็นสมบัติสาธารณะซึ่งการจะสื่อสารออกไปให้เกิดบรรลุเป้าหมายนั้นต้องก้าวข้ามผ่านความท้าทายได้แก่

1. ประเด็นฉุกเฉินความท้าทายคือ การเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการของสถานการณ์ด้านน้ำของประชาชนในทุกพื้นที่ ข้อมูลทั่วไปต้องถูกใช้ให้สื่อสารและเข้าใจง่าย เช่น ข้อมูลด้านระดับอุทกภัย การคาดการณ์อุทกภัย เช่น ข่าวการมาขอพายุใหญ่ เป็นจริงหรือไม่

2. ประเด็นการประชาสัมพันธ์ในภาวะปกติ ความท้าทายคือการนำข้อมูลวิชาการมาสื่อสารให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบเข้าใจได้ง่าย การทำเรื่องให้เรื่องธรรมดาเหมือนการใช้น้ำในชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องที่ประชาชนผู้รับสารตระหนักได้อย่างลึกซึ้งและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ เช่น การประหยัดน้ำ

นโยบายสำคัญในการแก้ปัญหา

1. ระดับนโยบาย พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติ 2561 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2561, แผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ 20 ปี

2. ระดับปฏิบัติ พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อให้ประชาชนทุกหมู่บ้านมีน้ำประปาใช้ภายในปี 2562 เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้ ทั้งหมดจำนวน 1,760 จากเป้าหมาย 2,127 แห่งทั่วประเทศ

ประโยชน์

1. ระดับนโยบายประชาชนสามารถติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐในแง่ของการประสานงานผ่าน สทนช. ได้สะดวกรวดเร็วขึ้น

2. ระดับปฏิบัติ ประชาชนได้รับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการมีน้ำดื่มอุปโภคบริโภคที่ทั่วถึงและสะอาดมากขึ้น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.)

โทรศัพท์ 0 2521 9140-8 โทรสาร 0 2521 9140-8 ต่อ 1487

Email : onwr@onwr.go.th Youtube channel สทนช. : ONWRNews

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานของรัฐบาล (12 กันยายน 2560 – 12 กันยายน 2561)

: สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ www.onwr.go.th

: เฟสบุ๊กส์ข่าวจริงประเทศไทย

: อภิญา ดิสสะมาน, หนังสือชุดความรู้พื้นฐานแนวคิดการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในมิติสังคมเพื่อลดความขัดแย้ง, 2560, สถาบันพระปกเกล้า

โครงการประชาสัมพันธ์การบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม

สโลแกน ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก

เนื้อหาในการประชาสัมพันธ์

1. ด้านการบริหารจัดการขยะ

- การให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ การคัดแยก การกำจัดขยะแต่ละประเภท
- ผลกระทบ ผลเสียที่เกิดจากขยะแต่ละประเภท และการกำจัดที่ไม่ถูกวิธี
- การลดขยะต้นทาง 3Rs ประชากรรัฐ(Reduce Reuse Recycle)
- ขยะในแหล่งท่องเที่ยว (น้ำตก/ภูเขา/โบราณสถาน/ชายหาด/ทะเล/กิจกรรม, คอนเสิร์ต, การจัดงานต่าง ๆ) การสร้างจิตสำนึก สร้างวินัย ป้องกันการทิ้งขยะตามแหล่งท่องเที่ยว / ทะเล
- สินค้าสีเขียวสร้างความยั่งยืน / ตระกร้าเขียว การสร้างความยั่งยืน สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติกหิ้ว/ ยกเลิกการใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม
- ชุมชน/เมืองต้นแบบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน ของเสียอันตรายมูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

2. ด้านการจัดการมลพิษทางอากาศ

- แนวทาง มาตรการ การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า 9 จังหวัดภาคเหนือ (ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน แพร่ พะเยา น่าน และตาก)
- การลดปริมาณการปล่อยอากาศเสียในพื้นที่วิกฤตได้แก่ มลพิษทางอากาศจากยานพาหนะในพื้นที่กรุงเทพฯปริมณฑล และเมืองใหญ่ผลกระทบจากฝุ่นละออง ต.หน้าพระลาน อ.เมือง จ.สระบุรี
- พื้นที่ตัวอย่าง พื้นที่นำร่อง การจัดการหมอกควัน งดเผา

3. ด้านการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

- แนวทาง มาตรการ การพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในพื้นที่ 15 จังหวัด (ได้แก่ สมุทรปราการ ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง ชลบุรี สมุทรสาคร นครปฐม ปทุมธานี ราชบุรี นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ขอนแก่น สงขลา และสุราษฎร์ธานี)

ประเด็นประชาสัมพันธ์สำคัญภายใต้โครงการ

- ประเด็นที่ 1 การแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก "โครงการทำดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดใช้ถุงพลาสติก"
- ประเด็นที่ 2 การบริหารจัดการขยะพลาสติก 20 ปี

ประเด็นที่ 1 การแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก "โครงการทำดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดใช้ถุงพลาสติก"

สภาพปัญหา

ปัญหาขยะพลาสติกเป็นปัญหาที่หลายประเทศทั่วโลกกำลังประสบกับวิกฤตขยะพลาสติกที่มีจำนวนมหาศาล สืบเนื่องมาจากมีการนำพลาสติกมาใช้ทดแทนผลิตภัณฑ์อื่นมากขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติพลาสติกที่มีความยืดหยุ่น สามารถขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์หลากหลายรูปแบบ ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีขยะพลาสติกประมาณ 12 % ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด หรือประมาณปีละ 2 ล้านตัน มีการนำขยะพลาสติกกลับไปใช้ประโยชน์เฉลี่ยปีละ 0.5 ล้านตัน ส่วนที่เหลือ 1.5 ล้านตัน ส่วนใหญ่เป็นพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว (SUP) อาทิ ถุงร้อน ถุงเย็น ถุงหูหิ้ว โดยไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ถูกทิ้งรวมกับขยะทั่วไป ถูกนำไปกำจัดทิ้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งมีบางส่วนตกค้างในสิ่งแวดล้อม และถูกพัดพาลงทะเล

การจัดการขยะพลาสติก ปัจจุบันดำเนินการ 2 รูปแบบ คือ

1. การฝังกลบ ส่วนใหญ่เป็นถุงพลาสติกที่ปนเปื้อน ไม่คุ้มกับต้นทุนการจัดเก็บและล้างทำความสะอาด ได้แก่ ถุงร้อน ถุงเย็นที่ใช้บรรจุอาหาร ถุงหูหิ้ว ถุงชองพลาสติก ขยะเหล่านี้ถูกนำไปทิ้งในสถานที่ฝังกลบ หรือเทกองกลางแจ้ง
2. การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ โดยผ่านกระบวนการรีไซเคิล และการใช้ซ้ำ เป็นทางเลือกที่ให้ประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด แต่การรีไซเคิลขยะพลาสติกมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากส่วนใหญ่มีการปนเปื้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขยะอินทรีย์ รวมทั้งพลาสติกมีหลายชนิดการนำกลับมาใช้ใหม่ต้องแยกพลาสติกแต่ละชนิดออกจากกันก่อน สำหรับถุงพลาสติกในปัจจุบันมีการนำกลับเข้าสู่โรงงานรีไซเคิลเพียงบางส่วน ส่งผลให้ตกค้างอยู่ในสภาพแวดล้อมเป็นจำนวนมาก

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงปัญหาทางมลพิษสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากขยะพลาสติก โดยนายกรัฐมนตรีได้มีข้อสั่งการในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2561 ให้กระทรวงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับทุกภาคส่วนเร่งรัดดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะพลาสติกแบบบูรณาการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการบริหารจัดการพลาสติกตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การจำหน่าย การบริโภค และการจัดการ ณ ปลายทางให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

การดำเนินการแก้ปัญหา

1. มาตรการลด คัดแยกในหน่วยงานภาครัฐ

รัฐบาล โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดให้ทุกหน่วยงานราชการต้องดำเนินการลดคัดแยกในหน่วยงานภาครัฐเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนและภาคเอกชน พร้อมกันทั่วประเทศ และกำหนดเป็นตัวชี้วัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 สำหรับประเมินผู้บริหารองค์การ ปลัดกระทรวง อธิบดี จำนวน 152 หน่วยงาน และผู้ว่าราชการจังหวัด 76 จังหวัด เป้าหมายเพื่อให้ราชการ จำนวน 2.53 ล้านคน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลด คัดแยกขยะมูลฝอย อาคารสำนักงานหน่วยงานภาครัฐ

2. รณรงค์ทำความดีด้วยหัวใจ ลดรับลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก

กำหนดให้มีการลงนามบันทึกความร่วมมือการเลิกใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม (No Plastic Bottle Cap Seal) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ กับผู้ผลิตน้ำดื่ม ได้แก่ บริษัท บุญรอดเทรดดิ้ง จำกัด บริษัท ไทยดริงค์ จำกัด บริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) และ บริษัทคาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ยกเลิกการใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม ที่มีขนาดไม่เกิน 1,500 มิลลิลิตร ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2561 ทำให้สามารถลดการใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่มได้ถึง ร้อยละ 80 ภายในปี 2561

กิจกรรมรณรงค์ลดใช้ถุงพลาสติกร่วมกับภาคเอกชน โดยรณรงค์ลดใช้ถุงพลาสติกในห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ เริ่มตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม 2561 และรณรงค์แจกถุงพลาสติกต่อเนื่องในทุกวันที่ 4 ของทุกเดือน สามารถลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วได้จำนวน 100 ล้านใบ (4 ธ.ค.61-ก.พ.62)

3. การลดใช้พลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืชได้ห้ามนำกล่องโฟมบรรจุอาหารเข้าพื้นที่อุทยาน จำนวน 154 แห่ง และรณรงค์ลดใช้พลาสติกหูหิ้ว ภาชนะพลาสติกบรรจุอาหาร หลอด ซ้อน-ช่อม ที่ทำจากพลาสติกใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2561

4. การลดใช้พลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่สวนสัตว์

องค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้รณรงค์ลดใช้พลาสติกหูหิ้ว และงดใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารเข้าพื้นที่สวนสัตว์ รวมทั้งรณรงค์ให้มีการใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติกและใช้กระติกน้ำแทนแก้วน้ำพลาสติก

5. การจัดการขยะบกสู่ขยะทะเลในพื้นที่ 24 จังหวัดชายทะเล

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้จัดทำโครงการการจัดการขยะบกสู่ขยะทะเล โดยดำเนินงานใน 4 มาตรการ คือ 1) การจัดเก็บขยะตกค้างในระบบนิเวศ 2) การดำเนินโครงการชายหาดปลอดบุหรี่และขยะ 3) การบริหารจัดการขยะทะเลโดยทุนกักขยะ (Boom) และ 4) การกำจัดขยะในพื้นที่ที่มีปัญหาเฉพาะ เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และเกาะสีชัง

นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังได้ดำเนินงานลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้กล่องโฟมบรรจุอาหาร อาทิจัดโครงการรับบริจาคถุงผ้าเพื่อรับยากลับบ้าน จัดทำหลักเกณฑ์/ข้อกำหนดผลิตภัณฑ์พลาสติกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนผลิตภัณฑ์พลาสติกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อทดแทน SUP และสนับสนุนการนำขยะผลิตมาเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 การบริหารจัดการขยะพลาสติก 20 ปี

รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการขยะพลาสติกอย่างยั่งยืน และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติก เพื่อพิจารณาจัดทำรายละเอียดกรอบ (ร่าง) กำหนด Roadmap การจัดการขยะพลาสติก 20 ปี รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลขยะพลาสติกที่สำรวจร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยให้สรุปผลการดำเนินงานเพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดการขยะพลาสติกของประเทศต่อไป

ความเชื่อมโยงกับนโยบายการบริหารจัดการขยะพลาสติกอย่างยั่งยืน

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดทำ ร่าง Roadmap การจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. 2561 – 2573 มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) และแผนระดับชาติ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยมีวิสัยทัศน์ : ก้าวสู่การจัดการพลาสติกที่ยั่งยืน ด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียน (Moving Towards Sustainable Plastic Management by Circular Economy) โดยมีแนวคิด ดังนี้

1. การจัดการพลาสติกตลอดวงจรชีวิต

(1) การจัดการพลาสติกในขั้นตอนการออกแบบและการผลิต

(2) การจัดการพลาสติกในขั้นตอนการบริโภค

(3) การจัดการพลาสติกหลังการบริโภค ได้แก่ การคัดแยก การขนเก็บ การนำกลับมาใช้

ประโยชน์และการกำจัด

2. หลักการ 3R

(1) ลดการพลาสติก(Reduce)

(2) การใช้ซ้ำ(Reuse)

(3) การนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle)

3. หลักการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ต้องเข้ามารับรู้และมีส่วนร่วมในการจัดการขยะพลาสติก

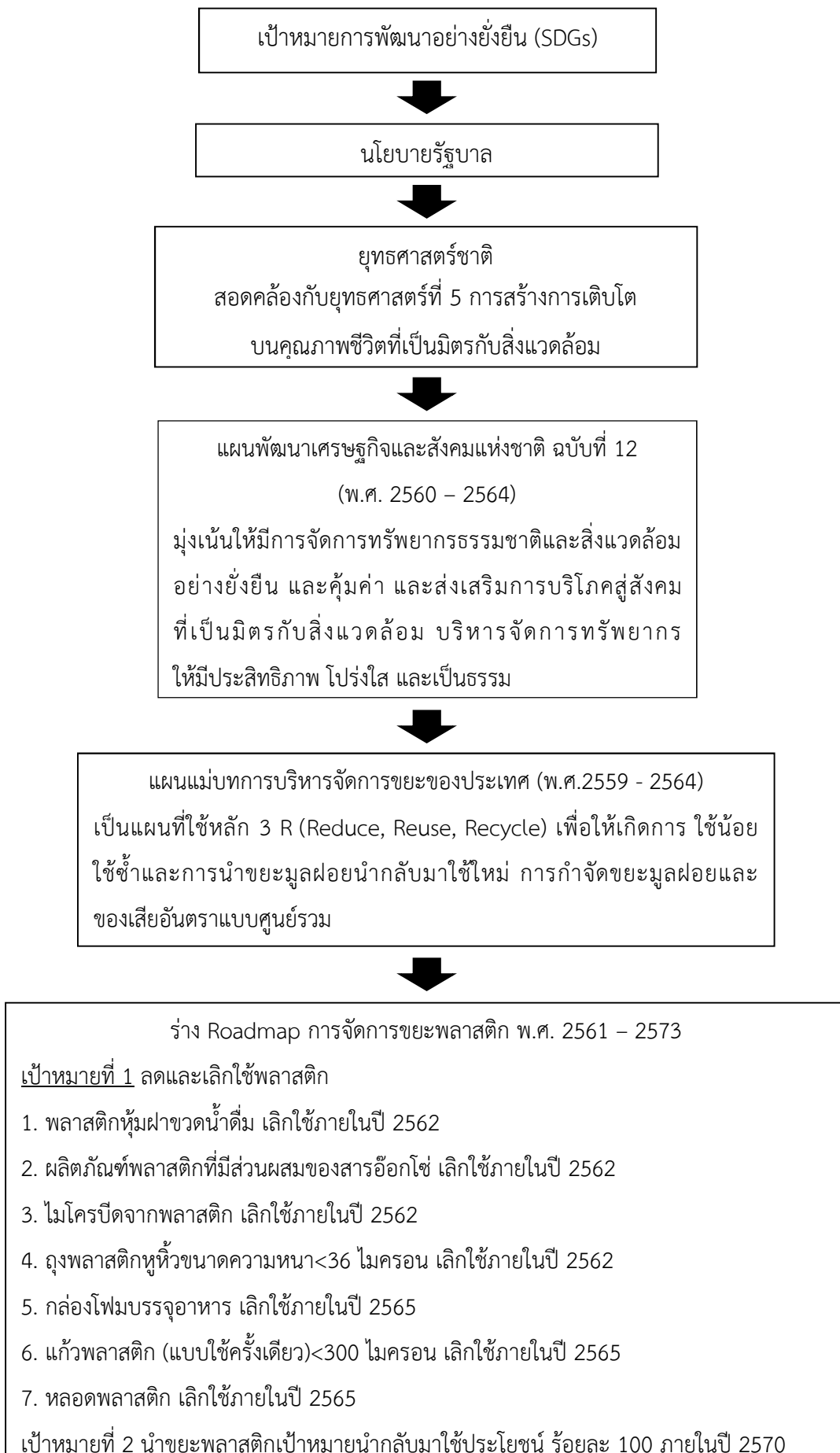
4. แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

การจัดการขยะพลาสติกให้เกิดความยั่งยืนต้องมีการนำพลาสติกกลับเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าของทรัพยากรเศรษฐกิจ

5. ผู้ผลิตมีส่วนร่วมในการจัดการพลาสติก โดยใช้หลัก EPR

เป็นหลักการที่พิจารณาว่าต้นทุนทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ และต้นทุนจากการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมจากการผลิตให้ถือว่าเป็นต้นทุนของสินค้าด้วย จึงเป็นที่มาของแนวคิดให้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบในสินค้าและผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต

ผังความเชื่อมโยง(ร่าง)Roadmap การจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. 2561 – 2573

ภาคเอกชน และประชาชนในการจัดโครงการนำร่องเพื่อส่งเสริมและบริหารจัดการขยะแบบครบวงจรในพื้นที่นำร่อง 2 แห่ง คือ

1. พื้นที่นำร่องกรุงเทพมหานคร (เขตคลองเตย) เป็นการสร้างโมเดลการคัดแยก และสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยเริ่มจาก 9 อาคารในพื้นที่ เช่น อาคารมาลีนนท์ (ช่อง 3) , บริษัท เซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด, ศูนย์การค้าดิเอ็มโพเรียม, การยาสูบแห่งประเทศไทย, แมริออทเอ็กซีคิวทีฟพาร์ทเมนท์ สุขุมวิท 24, โอ๊ควู้ดเรสซิเดนซ์ สุขุมวิท 24 และ อาคารไวท์ กรู๊ป เข้าร่วมเป็นพื้นที่นำร่อง ระยะที่ 1 ด้วยการพัฒนาระบบจัดการพลาสติกและขยะในอาคาร ลดและคัดแยกขยะที่แหล่งกำเนิด พร้อมสร้างการตระหนักรู้และขยายเครือข่ายตามเป้าหมาย โดยคณะกรรมการร่วมกับ TIPMSE เพื่อวางแผนการดำเนินงาน ในการหาต้นแบบการดำเนินการที่เหมาะสมในการจัดการขยะพลาสติกในพื้นที่ชุมชนเมือง ซึ่งได้เริ่มดำเนินงานร่วมกับกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2561

2. พื้นที่นำร่องจังหวัดระยอง เป็นพื้นที่แรกที่จะเริ่มโครงการ Circular Economy อย่างเต็มรูปแบบ โดยเริ่มตั้งแต่การให้ความรู้ในการคัดแยกขยะกับประชาชน รวมทั้งการรวบรวมนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งคณะกรรมการจังหวัดระยองได้ร่วมมือกับภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจการรีไซเคิล ชุมชน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเทคโนโลยีการรีไซเคิล โดยได้กำหนดแผนการดำเนินงานระยะ 5 ปี ตั้งเป้าให้พื้นที่จังหวัดระยองเป็นพื้นที่นำร่อง Zero Waste Plastic โดยในวันที่ 7 ธันวาคม 2561 คณะทำงานฯ จะมีการลงนามบันทึกความร่วมมือระหว่างเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง 18 แห่ง โดยจัดตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการจัดการขยะที่สอดคล้องกับคณะทำงานด้านการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากพลาสติก โดยในระยะต่อไปจะขยายผลออกไปทั้งจังหวัดระยอง ซึ่งจะสามารถเป็นโมเดลให้กับจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป พร้อมทั้งมีการเสนอโมเดลการสร้างโรงไฟฟ้า RDF จากขยะ และนวัตกรรมการนำขยะพลาสติกมาเป็นส่วนผสมในการก่อสร้างถนนซึ่งจะช่วยเพิ่มการนำขยะพลาสติกกลับเข้าสู่ระบบ และสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้อีกทางหนึ่งด้วย

ประโยชน์จากการลดและคัดแยกขยะ

1. ช่วยลดปริมาณขยะให้น้อยลง งดใช้พลาสติกที่ไม่จำเป็น เช่น พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม
2. ประหยัดงบประมาณที่ใช้เพื่อการกำจัดขยะ เมื่อขยะที่ต้องกำจัดลดลง เช่น กทม. ต้องเก็บขยะวันละเกือบ 9,000 ตัน ใช้งบประมาณในการขนและกำจัดขยะตันละ 2,200 บาท ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการจัดการขยะเป็นจำนวนมาก เมื่อปริมาณขยะลดลงจะสามารถนำงบประมาณไปพัฒนาด้านอื่นเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้
3. การคัดแยกขยะช่วยลดการสิ้นเปลืองพลังงานและทรัพยากร ลดขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และสามารถนำวัสดุประเภท แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก ฯลฯ ไป Recycle หมุนเวียนใช้ใหม่ เช่น การนำขยะเปียกมาทำเป็นปุ๋ยหมัก นำขยะพลาสติกมาใช้หมุนเวียน เช่น การนำขยะพลาสติกมาเป็นส่วนผสมในการก่อสร้างถนน หรือนำมาขายเพื่อช่วยเพิ่มรายได้
4. ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากธรรมชาติ เช่นกล่องบรรจุอาหารที่ผลิตจากขานอ้อย หรือมันสำปะหลัง เป็นต้น
5. ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ลดการก่อให้เกิดมลพิษช่วยรักษาชีวิตสัตว์น้ำในทะเล

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในส่วนกลาง

- กรมควบคุมมลพิษ
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช
- องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- กรุงเทพมหานคร

หน่วยงานในส่วนภูมิภาค

- สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 1 – 16(สสภ.)
- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.)
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่มา : แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ พ.ศ. 2559-2564
: (ร่าง) Roadmap การจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. 2561-2573

โครงการประชาสัมพันธ์การปฏิรูปประเทศไทย

สโลแกน สร้างไทยไปด้วยกัน Reform Together

เนื้อหาในการประชาสัมพันธ์

1. การประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ 6 ด้าน (Quick Win) / นโยบายการปฏิรูปประเทศที่สำคัญ ดังนี้

1.1 แก้วจัน : วิสาหกิจชุมชน/ป่าชุมชน/กองทุนพัฒนาผู้นำชุมชน/เกษตรกรทฤษฎีใหม่/ไม่มีค่า-ธนาคารต้นไม้/การบริหารจัดการน้ำ/Smart Farmer&ปั้นดาว/วิจัยกินได้ & Excellent Center/ธนาคารปูม้า/ดูแลผู้ป่วยติดเตียง/ยาเพื่อประชาชน/พ.ร.บ. คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.)/พ.ร.บ ขยายฝาก/บ้านพอเพียง-บ้านมั่นคง

1.2 แก้วล้อมล้ำ : โรงเรียนเล็ก/กองทุนเสมอภาค/บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ/กองทุนยุติธรรม/ยุติธรรมชุมชน/UCEP/จ้างงานผู้สูงอายุหักภาชี/โครงการประชารัฐ/โครงการประชารัฐ/วิสาหกิจเพื่อสังคม

1.3 แก้วโก่ง : พ.ร.บ. จัดซื้อจัดจ้าง/พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร

1.4 ปฏิรูปราชการ : การให้บริการที่สะดวกสบายมากขึ้น เช่น การให้บริการผ่านระบบ online และ License one

1.5 สร้างการมีส่วนร่วม : การเลือกตั้ง/ สร้างจิตสำนึกผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรก

1.6 สร้างอนาคต : EEC/การพัฒนาแรงงานสำหรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต/SME 4.0 Start-up ผู้ประกอบการ 4.0

2. ประชาสัมพันธ์สื่อกลางการปฏิรูปประเทศ ดังนี้

2.1 เว็บไซต์สร้างการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ผ่าน www.สร้างไทยไปด้วยกัน.com

2.2 สโลแกน และโลโก้ “สร้างไทยไปด้วยกัน Reform Together

2.3 ขยายผลประเด็นจากรายการเดินหน้าประเทศไทย #สร้างไทยไปด้วยกัน (ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 18.00 น.) ผ่านรายการและสื่อต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้เนื้อหา รายละเอียดประเด็นนั้นๆ มากยิ่งขึ้น

2.4 นำเสนอความคืบหน้าการดำเนินงานปฏิรูปประเทศตามนโยบายของรัฐบาลทั้ง 11 ด้าน และโครงการที่ดำเนินแล้วตามแผนการปฏิรูปประเทศ

2.5 เน้นสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมปฏิรูปประเทศ โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ และสิ่งที่ประชาชนได้รับจากการปฏิรูปประเทศ

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

ประเด็นที่ 1 ไม่นับ 58 ชนิดเป็นหลักประกันทางธุรกิจ

ประเด็นที่ 2 ติดต่อราชการด้วยบัตรประชาชนใบเดียว

ประเด็นที่ 1 ไม้ยืนต้น 58 ชนิดเป็นหลักประกันทางธุรกิจ

ความเป็นมาและปัญหา

ปัญหาป่าไม้เป็นปัญหาใหญ่ที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างให้ความสำคัญและพยายามแก้ไข ปัญหาโดยเฉพาะการบุกรุกพื้นที่ป่าของประชาชน ในขณะที่ภาครัฐมีภารกิจในการปกป้องรักษาพื้นที่ป่า การออกกฎหมาย จับกุมผู้บุกรุกอย่างเข้มงวด ในขณะที่ประชาชนที่มีบ้านเรือนชุมชนอยู่ติดกับป่า ใช้ป่าเป็นแหล่งอาหารและสร้างรายได้ช้านานจากรุ่นสู่รุ่น จึงกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างภาครัฐที่มองประชาชนที่อยู่ติดกับป่าเป็นสาเหตุทำให้ป่าเสื่อมโทรม กับฝ่ายชาวบ้านที่มองว่ารัฐเข้ามาขับไล่ หรือห้ามใช้ประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรมการมองปัญหาและแก้ไขปัญหาคอนทาง ก่อให้เกิดเป็นความขัดแย้ง และต่อต้าน ขาดความร่วมมือในการอนุรักษ์ รักษาป่าไม้ของประเทศ ส่งผลให้พื้นที่ป่าลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี

แม้รัฐบาลแต่ละยุคได้พยายามแก้ไขปัญหามา เช่น การกำหนดพื้นที่ป่าอนุรักษ์ห้ามประชาชน หรือผู้ใดใช้ประโยชน์ กับพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมซึ่งอยู่ใกล้พื้นที่ชายป่าจัดสรรให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ได้ เป็นการกำหนดแนวกันพื้นที่ป่า พื้นที่ป่าที่จัดสรรนั้นประชาชนมีสิทธิ์ใช้งานในการประกอบอาชีพทำกิน แต่ไม่สามารถขายหรือแจกจ่ายคนอื่นนอกจากทายาทได้ ประชาชนก็ยังคงบุกรุกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ทำกิน เช่นเดียวกับปัญหาไม่หวงห้าม ซึ่งเป็นไม้เฉพาะตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ปี 2484 มาตรา 7 ได้กำหนด ชนิดไม้หวงห้าม โดยกำหนดให้ไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดในราชอาณาจักร ซึ่งรวมถึงที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ หรือ มีสิทธิครอบครองหากทำการตัด ฟัน โคน ลิดเลื้อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ซักลาก จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้จะเป็นไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองเช่น ในพื้นที่นา ในบ้าน ในสวน หากจะตัดแม้เพียง 1 ต้น ต้องขออนุญาตซึ่งมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมากส่งผลให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการตัดและเคลื่อนย้ายไม้ ทำให้ประชาชนจำนวนมากขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ มีอุปสรรคในการปลูกไม้ไว้ใช้สอยหรือเพื่อการค้า

นโยบาย/การแก้ไขปัญหา

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหাপ่าไม้ และการสร้างการมีส่วนร่วมในการปลูกป่า อย่างยั่งยืน เนื่องจากการปลูกป่าโดยภาครัฐเองไม่ประสบความสำเร็จ พื้นที่ป่าไม่สามารถเพิ่มขึ้น ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ จึงมองไปที่ป่าเอกชนซึ่งก็ต้องเป็นพื้นที่ของเอกชนด้วยในรูปของป่าเศรษฐกิจรวมทั้ง การแก้ไขปัญหาไม้มีค่าที่เกินในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร โดยเฉพาะประชาชนที่มีรายได้น้อยให้สามารถ นำมาเป็นสินทรัพย์ใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจได้ รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนขับเคลื่อนแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านสังคมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการขับเคลื่อนระบบการส่งเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง ในส่วนของระบบการจัดการทรัพยากรและชุมชน พร้อมกับผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ให้ประชาชนปลูกต้นไม้ยืนต้นมูลค่าสูงในที่ดินกรรมสิทธิ์ เพื่อเป็นการออมและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และ นับเป็นครั้งแรกที่สามารถผลักดันให้นำไม้มีค่าในพื้นที่ทำกินมาใช้ประโยชน์ รวมทั้ง ช่วยให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย มีหลักประกันทางทรัพย์สิน หากต้องขายหรือจำนอง สามารถนำไม้มีค่าในพื้นที่นั้น ๆ มาเพิ่มเป็นหลักทรัพย์ได้

กรมธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้ออกกฎกระทรวงภายใต้ พ.ร.บ.หลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 โดยเพิ่มไม้ยืนต้นที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจประเภทใหม่เป็นการเปิดทาง ให้นำไม้ยืนต้นที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจเพื่อกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินได้

ต่อมา เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2561 ครม. มีมติเห็นชอบ หลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทรัพย์สินอื่นเป็นหลักประกันทางธุรกิจ โดยกำหนดให้ไม้ยืนต้นที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ มาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ เพื่อกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินได้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการประกอบธุรกิจมากขึ้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ จึงได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 7 โดยมีสาระสำคัญคือ การปลดล็อกไม้หวงห้ามในที่ดินกรรมสิทธิ์สำหรับไม้ทุกชนิดที่ขึ้นในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินไม่เป็นไม้หวงห้าม และสามารถจะทำการตัด/โค่น การแปรรูป การมีไว้ในครอบครอง หรือการนำเคลื่อนที่ ไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่โดยกำหนดให้ต้นไม้ที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจต้องเป็นต้นไม้ตามบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยสวนป่าจำนวน 58 ชนิดได้แก่ สัก พะยูง ชิงชัน ประดู่ป่า ประดู่บ้าน มะค่าแดง มะค่าแต้ เคี่ยม เคี่ยมคะนอง เต็ง รัง ตะเคียน ตะเคียนทอง ตะเคียนชันตาแมว ไม้สกุลยาง พะยอม สะเดา สะเดาเทียม ตะกูด ยมหิน ยมหอม นางพญาเสือโคร่ง นนทรี สัตบรรณ ตีนเป็ดทะเล พฤษภ بيب ตะแบกนา ตะแบกเลือด เสลา อินทนิลน้ำ กัลปพฤกษ์ ราชพฤกษ์ หว้า จามจุรี กฤษณา นากบุด ไม้สกุลจําปี มะขาม แคนา สุพรรณิการ์ เหลืองปรีดิยาทร มะหาด มะขามป้อม พลับพลา กันเกรา กะทังใบใหญ่ หลุมพอ กฤษณา ไม้หอม เทพทาโร ผาง ไม้ทุกชนิด ไม้สกุลมะม่วง ไม้สกุลทุเรียน กระพี้เขาควาย สาธรแดง

นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีโครงการ "ธนาคารต้นไม้" สนับสนุนให้คนในชุมชนรวมกลุ่มปลูกต้นไม้ โดย ธ.ก.ส. ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำสวนป่าแบบครบวงจรตั้งแต่การเพาะกล้า ดูแลรักษาต้นไม้ ทำบัญชีต้นไม้ ประเมินราคาต้นไม้ตั้งแต่ยังไม่ตัด เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2553 จนถึง ณ สิ้นปีบัญชี 31 มีนาคม 2561 มีชุมชนเข้าร่วม 6,804 ชุมชนทั่วประเทศ นับจำนวนผู้สนใจได้ 115,217 คน มีต้นไม้ในบัญชีแล้ว 11.79 ล้านต้น การส่งเสริมให้ปลูกต้นไม้หมายถึง การ "ปลูกฝังการออม" อย่างน้อยปลูกต้นไม้ไว้ในที่ดินทำการเกษตร สามารถเพิ่มมูลค่าที่ดินเมื่อนำมาใช้ขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. ได้

การแก้ไข พ.ร.บ.ป่าไม้ มาตรา 7 ครั้งนี้ ได้เล็งเห็นว่าจะทำให้ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงจากการประกอบอาชีพทำไม้ปลูกป่าเศรษฐกิจ ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น และในอนาคตใครที่มีที่ดิน สามารถปลูกไม้มีค่าในที่ดินของตนเองได้ และถ้าไม้โตแล้วอยากจะตัดไปขายก็สามารถทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่แล้ว หรืออยากจะเอาไปเป็นหลักประกันค้ำประกันก็สามารถทำได้เช่นกัน การดำเนินการ "ปลดล็อก" ให้สามารถตัดไม้มีค่าในพื้นที่ของตน และสามารถนำมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจได้ จะเป็นอีกหนทางลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนในชนบทให้ดีขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ประชาชนที่ปลูกไม้ยืนต้นมูลค่าสูงในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือพื้นที่ของตนเอง สามารถตัดไม้ไปขายได้ หรือสามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้
2. ประชาชนสามารถนำต้นไม้ที่มีค่าเป็นหลักประกันค้ำประกันขอกู้เงินธนาคารได้
3. ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจเพื่อการออมและสร้างความมั่นคงให้แก่ครอบครัว สร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในอนาคต
4. สามารถเก็บเป็นมรดกให้ลูกหลานได้
5. ปลูกป่าเพื่อเป็นการออมให้มีรายได้ในยามเกษียณรองรับสังคมสูงวัย
6. ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมป่าไม้ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจขึ้นมา
7. สามารถแก้ปัญหาสังคมทั้งในส่วนของการใช้ประโยชน์ที่ดินและหนี้สินของประชาชนได้ด้วย
8. ลดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าของประเทศได้อย่างยั่งยืน
9. เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แก่ประเทศ ลดมลพิษทางอากาศ อุทกภัย ภาวะโลกร้อน ช่วยลดภาวะโลกร้อน
10. เพิ่มพื้นที่ป่า ทำให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็น Green Country ประเทศหนึ่งของโลก

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- กองทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โทร. 0 2547 5048
อีเมล : Stro@dbd.go.th หรือ สายด่วน 1570 และ www.dbd.go.th
- กรมป่าไม้
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

- ที่มา** : กองทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ, ฉบับที่ 180, <https://bit.ly/2QcPRQ9>, ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562
- : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, อนุมัติไม่มีค่าเป็นหลักประกันทางธุรกิจได้ <https://bit.ly/2VCZ5qh>,
ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562
- : จีรติ มูลสาคร, วรสารคลุกวงใน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, <https://bit.ly/2JnvxuP>,
ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562

ประเด็นที่ 2 ติดต่อราชการด้วยบัตรประชาชนใบเดียว

ความเป็นมา/ปัญหาเดิม

ที่ผ่านมาทุกครั้งที่จะต้องติดต่อราชการ เอกสารที่จำเป็นต้องใช้คงไม่พ้น “สำเนาบัตรประชาชน” หรือ “สำเนาทะเบียนบ้าน” ซึ่งเวลาในการติดต่อราชการ บางครั้งก็ต้องหาที่ถ่ายเอกสาร เพื่อนำสำเนาเอกสารไปให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานราชการที่ติดต่อ บางคนจึงมองว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก เสียเวลาในการเตรียมหลักฐาน ข้อมูลต่างๆ เพื่อยืนยันคนในการใช้สิทธิติดต่อราชการในเรื่องต่างๆ เช่น ทำบัตรประชาชน ทำใบขับขี่ ทำพาสปอร์ต เป็นต้น ซึ่งการนำเอกสารต้นฉบับออกมาใช้ อาจทำให้เอกสารชำรุด เสียหาย หรือสูญหายได้ง่าย เช่น ทำเลอะ เปียกน้ำ หาเอกสารต้นฉบับหาไม่เจอ เป็นต้น นอกจากนี้ยังถือเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร (กระดาษ) เป็นอย่างมาก และเป็นการยุ่งยากแก่เจ้าหน้าที่ เช่น ในการตรวจสอบข้อมูล ค้นหาข้อมูล ใบคำร้องใบเดียว แต่ต้องถ่ายทำสำเนาเซ็นรับรองเอกสารแทบทุกหน้า รวมถึงยังเพิ่มภาระด้านการจัดเก็บเอกสารอีกด้วย

นโยบาย/โครงการที่ภาครัฐดำเนินการ

รัฐบาลได้เสริมสร้างศักยภาพการทำงานหน่วยงานภาครัฐตามนโยบาย Thailand 4.0 เพื่อบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวางรากฐานสู่อนาคตประชาชนสามารถรับบริการจากภาครัฐผ่านระบบออนไลน์ได้อย่าง สมบูรณ์แบบ โดยรัฐบาลได้สั่งการให้หน่วยงานราชการ ยกเลิกการใช้สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2561 และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเต็มรูปแบบ เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 พร้อมเปิดใช้แอปพลิเคชันบอกข้อมูลบริการซึ่งหลายหน่วยงานได้ออกประกาศชัดเจนแล้ว อย่างกรมสรรพากร กรมที่ดิน เป็นต้น โดยสาระสำคัญของประกาศ คือ ไม่ให้เจ้าหน้าที่เรียกสำเนาเอกสาร บัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาหนังสืออื่น ๆ ตามที่หน่วยงานกำหนด ถ้าจำเป็นต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งหน่วยที่เป็นผู้ออกเอกสาร เพื่อให้จัดส่งข้อมูล หรือสำเนาเอกสารนั้นมาเพื่อใช้ประกอบคำขอ เว้นแต่ประชาชนต้องการนำมาแสดงด้วยตัวเองหากต้องคัดสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารเอง และห้ามเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากประชาชนส่วนกรณีมอบอำนาจ ให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน ให้ใช้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และลงนามรับรองสำเนาถูกต้อง

ล่าสุดมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2561 ได้อนุมัติร่างกฎหมายว่า ด้วยรัฐบาลดิจิทัลเน้นยกระดับการทำงานภาครัฐ ทำงานให้ก้าวทันยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ พร้อมเห็นชอบมาตรการอำนวยความสะดวก และลดภาระแก่ประชาชน คือการไม่เรียกสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้จากประชาชน (Linkage Center) เป็นแนวทางการ บูรณาการฐานข้อมูลประชาชนและการบริการภาครัฐ โดยรัฐบาลได้มอบหมายให้กรมการปกครองเป็นหน่วยงานกลางในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลประชาชนกับส่วนราชการกว่า 167 หน่วยงาน จัดทำฐานข้อมูลประชาชนของตนเองตามอำนาจหน้าที่โดยใช้เลขประจำตัวประชาชน 13 หลักเป็นดัชนีในการจัดเก็บเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์กับสำนักทะเบียนกลางเพื่อเรียกใช้ข้อมูลในการให้บริการประชาชนจากระบบฐานข้อมูลประชาชนของหน่วยงานต่าง ๆ ผ่านระบบ Linkage Center ปัจจุบัน บริการข้อมูลที่พร้อมให้บริการจำนวน 106 รายการ จาก 40 หน่วยงาน เพื่อ สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง โดยข้อมูลต้องเชื่อถือได้มีความสมบูรณ์ทันสมัย ประชาชนสามารถสืบค้นและนำมาใช้ประโยชน์ได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น และระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานส่วนราชการต่างๆ ต้องมีความเชื่อมโยงกัน

แนวทางการดำเนินการบูรณาการฐานข้อมูลประชาชนและการบริการภาครัฐ

1. ให้สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เป็นหน่วยงานกลางในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลประชาชนของส่วนราชการ (Population Information Linkage Center) และทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการข้อมูล (Gate Way) ตามที่ส่วนราชการร้องขอ
2. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ จัดทำฐานข้อมูลประชาชนของตนเองตามอำนาจหน้าที่ โดยใช้เลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก เป็นดัชนีในการจัดเก็บข้อมูลและมีหน้าที่ปรับปรุงฐานข้อมูลให้ครบถ้วน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน
3. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ที่มีฐานข้อมูลประชาชนเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์กับสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง และจัดทำระบบให้บริการตรวจสอบข้อมูล (Services) เพื่อรองรับการอ่านข้อมูลประชาชน (Read Only) จากระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง
4. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ให้บริการประชาชนปรับปรุงระบบการบริการประชาชน เพื่อรองรับการใช้บัตรประจำตัวประชาชนแบบเนกประสงค์ (Smart Card) และเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์กับระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เพื่อเรียกใช้ข้อมูลในการให้บริการประชาชนจากระบบฐานข้อมูลประชาชนของหน่วยงานต่าง ๆ ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ทดแทนการใช้สำเนาเอกสาร

ผลจากนโยบายยกเลิกใช้สำเนาเอกสารทางราชการ

1. หน่วยงานรัฐจะเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องทำบันทึกข้อตกลง (MOU) เพื่อลดขั้นตอน และอำนวยความสะดวกให้ประชาชน ในการติดต่อราชการให้ใช้เวลาน้อยที่สุด
2. เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ส่งพิมพ์เอกสารนั้นจากระบบ และเป็นผู้ลงนามรับรองว่าได้ส่งพิมพ์เอกสารนั้น โดยประชาชนไม่ต้องนำสำเนาเอง และไม่ต้องลงนามรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

ข้อดีการยกเลิกการใช้สำเนาทะเบียนบ้าน และ/หรือสำเนาบัตรประชาชน

- ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ในการติดต่อหน่วยงานราชการ
- เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบราชการมากขึ้น
- ทำให้การเชื่อมโยงข้อมูลของส่วนราชการ ระหว่างกรมต่อกรม ส่วนกลางไปสู่ภูมิภาค ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น
- ลดจำนวนการจัดเก็บเอกสารในหน่วยงานราชการลงได้ หรือที่เรียกว่า "สถานที่ปลอดเอกสาร"
- จัดระบบการบริหารราชการให้ก้าวไปสู่ยุคสังคมดิจิทัล

ประกาศการยกเลิกการใช้สำเนาทะเบียนบ้าน และ/หรือสำเนาบัตรประชาชน ฉบับนี้ นับได้ว่าเป็นประโยชน์สำหรับทุกฝ่าย แต่ก็ยังคงเป็นการใช้ภายในหน่วยงานราชการเท่านั้น ซึ่งในส่วนของการทำงานธุรกรรมกับธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่นๆ ก็ยังจำเป็นต้องใช้สำเนาทะเบียนบ้าน และ/หรือสำเนาบัตรประชาชนอยู่ เพราะเนื่องจากการทำธุรกรรมทางการเงินนี้มีรายละเอียดในส่วนของข้อกำหนด พร้อมความต้องการในการยืนยันหลักฐานที่เป็นเอกสาร โดยเฉพาะการสมัครสินเชื่อ หรือขอกู้เงินต่างๆ ทางเราก็หวังว่าในอนาคตอันใกล้นี้ จะมีการพัฒนาเทคโนโลยีในส่วนนี้เพื่อช่วยลดเวลา และค่าใช้จ่าย จากการใช้เอกสารในส่วนนี้ได้

โครงการที่เกี่ยวข้อง

โครงการพัฒนาระบบการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ และการยกเลิกสำเนาเอกสารราชการ (No Copy) เป็นการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบแอปพลิเคชัน CITIZEN info เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการรับบริการจากภาครัฐ และสามารถสะท้อนความคิดเห็นต่อการให้บริการ ระบบดังกล่าวถือเป็นสิ่งแรกของการมีที่อยู่ดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ โดยหน่วยงานภาครัฐ จะต้องทำการระบุพิกัดของสถานที่ให้บริการ หรือ “การปักหมุด” บนระบบดังกล่าว เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทราบตำแหน่งและเส้นทางการเดินทางไปยังจุดให้บริการของภาครัฐ นอกจากนี้ระบบจะแสดงรายละเอียดงานบริการ ขั้นตอนและเอกสารที่ประชาชนต้องจัดเตรียมเพื่อเข้ารับบริการ ณ จุดบริการนั้นๆ โดยทำการเชื่อมโยงกับระบบศูนย์กลางข้อมูลคู่มือสำหรับประชาชน พร้อมทั้งแสดงสถานะสำเนาเอกสารที่ยังคงต้องเรียกจากประชาชนในแต่ละจุดบริการ ที่สำคัญประชาชนสามารถให้ความเห็นและคะแนนความพึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนที่มารับบริการได้ทันทีภายหลังได้รับบริการ โดยข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากระบบนี้ช่วยให้ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐสามารถวางแผนปรับปรุงคุณภาพบริการ ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนางานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงาน ก.พ.ร.

- ปรับปรุงกระบวนการ, ผลักดันการยกเลิกเอกสารและดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

- รับผิดชอบและปรับปรุงพัฒนางานบริการของหน่วยงานภาครัฐ (Citizen Feedback)

กรมการปกครอง

- รับผิดชอบพัฒนาเครื่องมือในการเข้าถึงทะเบียนราษฎร์และ Linkage Center

- สนับสนุนการสื่อสารยังสำนักทะเบียนทั่วประเทศ

สำนักงานพัฒนาราชการดิจิทัล, (องค์การมหาชน) สพร. โทรศัพท์ 02 612 6060

อีเมล contact@dga.or.th

- รับผิดชอบพัฒนาเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลทะเบียนราษฎร์และข้อมูลทะเบียนนิติบุคคล

- ให้คำปรึกษาในการเชื่อมโยงระบบบริการของหน่วยงานภาครัฐ

- รับผิดชอบพัฒนาเครื่องมือในส่วนการรับฟังความเห็นของประชาชนต่องานบริการภาครัฐ

- สนับสนุนการสื่อสาร สร้างความรับรู้ ไปยังประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ผลักดันให้จุดบริการประชาชนของหน่วยงานยกเลิกการเรียกสำเนาเอกสาร

- ที่มา** : สำนักงานพัฒนาราชการดิจิทัล, (องค์การมหาชน), <https://citizen.info.go.th/> ค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2562
- : คณะกรรมการบูรณาการฐานข้อมูลประชาชนและการบริการภาครัฐ, แนวทางการดำเนินการบูรณาการฐานข้อมูลประชาชนและการบริการภาครัฐ, <https://bit.ly/2xBAQOw> , ค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2562
- : IT24Hrs, รัฐบาล ประกาศยกเลิกการใช้สำเนาบัตรประชาชนเต็มรูปแบบแล้ว, <https://bit.ly/2WYcjL> , ค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2562
- : Chechraka.com, ยกเลิกสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน เพื่ออะไร...ดียังไง? มาหาคำตอบกัน!!, <https://bit.ly/2OFVnJf>, ค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2562
- : The standard, รัฐบาลเดินหน้ายกเลิกใช้เอกสารราชการแบบซีร็อกซ์ ปักหมุดสถานที่ราชการ 60,000 จุดทั่วประเทศ, <https://bit.ly/2HvkXQe> , ค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2562

โครงการประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวคิดหลัก คนไทยไม่ทนต่อการทุจริต

สโลแกน Zero Tolerance คนไทยไม่ทนต่อการทุจริต

เนื้อหาในการประชาสัมพันธ์

ต้องการปลูกกระแสสังคมไม่ทนต่อการทุจริตโดยเริ่มต้นจากตนเองก่อน โดยมุ่งเน้น

1. ปลูกฝัง วารสารฐานทางความคิดพื้นฐานของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต
2. ป้องกัน ส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและมาตรการต่อต้านการทุจริต โดยเฉพาะให้รู้จักแยกแยะ

ผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม

3. ปราบปราม ในมิติของภาคประชาสังคม ต้องมีความละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบตามหน้าที่พลเมืองไทยที่ดี ตั้งแต่เรื่องเล็ก ๆ จนถึงเรื่องใหญ่ที่ทุกคนต่างละเลย เพิกเฉยกันมานาน ในมิติของภาครัฐที่มีหน้าที่ คือ รู้จักหน้าที่ของการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ รู้ว่าการทุจริตเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และอาญา ต้องมีกระบวนการทำงานและกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้รับความไว้วางใจและเชื่อมั่นว่าจะสามารถปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนและของชาติได้อย่างรวดเร็ว เป็นธรรม และเท่าเทียม

4. สร้างวัฒนธรรมสุจริตในสังคมไทยให้ยั่งยืน โดยปลูกจิตสำนึกความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่นิ่งเฉย หากพบเห็นการทุจริต รักษาคนดี และส่งเสริมยกย่องคนดี เปิดพื้นที่ให้คนดีมีที่ยืนในสังคมอย่างภาคภูมิใจ

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

ประเด็นที่ 1 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศไทย

ประเด็นที่ 2 การให้อำนาจประชาชนในการตรวจสอบภาครัฐ

ประเด็นที่ 3 แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการทุจริตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สถานการณ์การทุจริตในประเทศไทย

ปัญหาการทุจริตในประเทศไทย ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วไปในทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลเสียต่อประเทศอย่างมหาศาลและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในทุกมิติ รูปแบบจากการทุจริตแบบเดิมที่เป็นทุจริตทางตรงไม่ซับซ้อน อาทิ การรับสินบน การจัดซื้อจัดจ้าง ในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนเป็นการทุจริตที่ซับซ้อนมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การทุจริตเชิงนโยบายการทุจริตข้ามแดนข้ามชาติ ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่อาชญากรรมอื่น ๆ มากมาย และส่งผลกระทบทางลบในวงกว้างการทุจริตเป็นปัญหาสากลที่ทุกประเทศล้วนให้ความสำคัญ ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าเป็นรัฐภาคี เป็นลำดับที่ 149 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2554 ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention against Corruption : UNCAC) ที่ว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในการติดตามทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริต กลับคืน รวมทั้งการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันทางกฎหมายเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดอย่างสมบูรณ์

ประเทศไทยได้พยายามแก้ปัญหาการทุจริตในระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง นโยบายรัฐบาล ภายใต้การบริหารงานของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศเจตนารมณ์และกำหนดให้การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติ ที่จะต้องเร่งแก้ไขด้วยการสร้างจิตสำนึกแก่สังคมรวมทั้งบูรณาการความร่วมมือให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ด้วยการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มา 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2551-2555) ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564) ได้มีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบอย่างเข้มแข็งทั่วทั้งสังคมไทย เพื่อให้เป็นประเทศ ที่มีมาตรฐานความโปร่งใสเทียบเท่าระดับสากล ในยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประเด็นที่ 1 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศไทย

ดัชนีการรับรู้การทุจริต หรือ Corruption Perceptions Index : (CPI) คือดัชนีที่สะท้อนภาพลักษณ์ การทุจริตคอร์รัปชันของประเทศต่างๆทั่วโลก จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ประเทศเยอรมนีมีสถานะเป็นองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ

การจัดทำคะแนน CPI เป็นการสะท้อนภาพลักษณ์การทุจริตของประเทศต่างๆทั่วโลก เพราะคะแนนดัชนี CPI เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่กลุ่มนักลงทุนใช้ประเมินความน่าสนใจในการลงทุนของแต่ละประเทศ โดยมองว่าการทุจริตเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เป็นต้นทุนหรือเป็นความเสี่ยงในการเข้ามาประกอบธุรกิจหากประเทศไหน มีคะแนนดัชนี CPI ที่สูงย่อมสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของประเทศที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน จากต่างประเทศการจัดทำคะแนน CPI ได้รวบรวมข้อมูลด้านการทุจริตจากฐานข้อมูลซึ่งจัดทำโดยหน่วยงาน ที่น่าเชื่อถือต่างๆทั่วโลก หรือเรียกว่า “แหล่งข้อมูล” จำนวน 12 แหล่งข้อมูล สำหรับประเทศไทย จะใช้แหล่งข้อมูล 9 แหล่งข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์และประเมินผลออกมาเป็นอันดับหรือค่าคะแนนในแต่ละปี ค่าคะแนนของ CPI เริ่มตั้งแต่ 0 คะแนน ถึง 100 คะแนน โดย 0 คะแนน เป็นคะแนนต่ำสุดหมายถึงเกิดการคอร์รัปชัน สูงสุด ส่วน 100 คะแนน เป็นคะแนนสูงสุดหมายถึงมีภาพลักษณ์คอร์รัปชันน้อยที่สุดหรือมีความโปร่งใส ในการบริการสูงสุด (ค่า CPI ยิ่งสูง แปลว่าการคอร์รัปชันยิ่งต่ำ)

ภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย ระหว่างปี 2555-2561

ปี พ.ศ.	คะแนน	อันดับโลก	อันดับในอาเซียน
2555	37	88	4
2556	35	102	5
2557	38	85	3
2558	38	76	3
2559	35	101	5
2560	37	96	4
2561	36	99	5

อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี 2561 พบว่า ประเทศไทยได้ 36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 99 จากการจัดอันดับทั้งหมด 180 ประเทศทั่วโลก ลดอันดับลง จากปี 2560 ที่อันดับ 96 ของโลก เป็นอันดับที่ 99 ของโลกแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยยังมีการทุจริตคอร์รัปชัน อยู่ในระดับสูงซึ่งสมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ผลกระทบของการทุจริตต่อการพัฒนาประเทศ

การทุจริตมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆด้าน เป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งของคนในชาติ จากการเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ของประเทศ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เต็มที่อย่างที่ควรจะเป็น เงินภาษีของประชาชนตกไปอยู่ในกระเป๋าของผู้ทุจริต และผลกระทบอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้แล้ว หากพิจารณาในแง่การลงทุนจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการต่างๆ ภายในประเทศ พบว่านักลงทุนต่างประเทศจะมองว่าการทุจริตถือเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง ซึ่งนักลงทุนจากต่างประเทศจะใช้พิจารณาการลงทุนประกอบกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ หากต้นทุนที่ต้องเสียจากการทุจริตมีต้นทุนที่สูง นักลงทุนจากต่างประเทศอาจพิจารณาตัดสินใจการลงทุนไปยังประเทศอื่น ส่งผลให้การจ้างงาน การสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนลดลง เมื่อประชาชนมีรายได้ลดลงก็จะส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นรายได้ของรัฐลดลง จึงส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณและการพัฒนาประเทศ

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้สำรวจดัชนีสถานการณ์คอร์รัปชันไทย เดือนมิถุนายน 2561 จากกลุ่มตัวอย่าง 2,400 ตัวอย่าง จากประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการภาคเอกชน และข้าราชการ/ภาครัฐ หากเปรียบเทียบในประเด็นความรุนแรงของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 42% ตอบว่ายังเท่าเดิม ขณะที่ 35% ตอบว่าลดลง ส่วนที่เหลืออีก 23% ตอบว่าเพิ่มขึ้นพร้อมกันนี้ กลุ่มตัวอย่างยังระบุว่าสาเหตุสำคัญที่สุดของการเกิดทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทย 3 อันดับแรก คือ 1. ความล่าช้ายุ่งยากของขั้นตอนในการดำเนินการของทางราชการ 2. กฎหมายเปิดโอกาสให้สามารถใช้ดุลยพินิจที่เอื้อต่อการทุจริต 3. ความไม่เข้มงวดของการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบ โดยรูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด คือ การให้สินบน ของกำนัล หรือของรางวัล รองลงมาคือ การทุจริตเชิงนโยบาย โดยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และการใช้ตำแหน่งทางการเมืองเพื่อเอื้อประโยชน์แก่พรรคพวก

สำหรับเรื่องสำคัญที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการโดยด่วนที่สุดเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในไทย อันดับแรก คือ การบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวด และมีมาตรการลงโทษอย่างเด็ดขาด รองลงมา คือ สนับสนุนให้เครือข่ายภาคธุรกิจ และประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และอันดับสาม ปรับเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย พร้อมกันนี้ยังแนะนำกลยุทธ์สำหรับการแก้ไขทุจริตคอร์รัปชันที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญและลงมือทำ ได้แก่ การสร้างกระบวนการ หรือวิธีการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยบุคคลภายนอกบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำการคอร์รัปชันในระดับมหภาค เพื่อเป็นตัวอย่างในการบังคับใช้อย่างจริงจัง และวางนโยบายเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการแข่งขันอย่างโปร่งใส และเท่าเทียมกัน

ความหมาย และรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interest)

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม อาจมีการเรียกแบบอื่น เช่น “ประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ขัดกัน”

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Conflict of Interest นั้นมีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใด ๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ไม่ควรจะทำ แต่บุคคลแต่ละคน แต่ละกลุ่ม แต่ละสังคม อาจเห็นว่าเรื่องใดเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมแตกต่างกันไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการขัดกันแล้วยังอาจมีระดับของความหนักเบา แตกต่างกัน อาจเห็นแตกต่างกันว่าเรื่องใดกระทำได้กระทำไม่ได้แตกต่างกันออกไปอีก และในกรณีที่มีการฝ่าฝืน บางเรื่องบางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อย หรืออาจเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตำหนิ ตีฉิน นินทา ว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันตามสภาพของสังคม

โดยพื้นฐานแล้ว เรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม เป็นกฎศีลธรรมประเภทหนึ่งที่บุคคลไม่พึงละเมิดหรือฝ่าฝืน แต่เนื่องจากการฝ่าฝืนกันมากขึ้น และบุคคลผู้ฝ่าฝืนก็ไม่มี ความเกรงกลัวหรือละอายต่อการฝ่าฝืนนั้น สังคมก็ไม่ลงโทษหรือลงโทษไม่เพียงพอที่จะมีผล เป็นการห้ามการกระทำดังกล่าว และในที่สุดเพื่อหยุดยั้งเรื่องดังกล่าวนี้ จึงมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้นๆ และเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้นตามลำดับ

รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงินหรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น 7 รูปแบบ คือ

1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits) เช่น การรับของขวัญจากบริษัทธุรกิจ บริษัทขายยาหรืออุปกรณ์การแพทย์สนับสนุนค่าเดินทางให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ไปประชุมเรื่องอาหารและยา ที่ต่างประเทศ หรือหน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน หรือแม้กระทั่งในการใช้งบประมาณของรัฐเพื่อจัดซื้อจัดจ้างแล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถม หรือ ประโยชน์อื่นตอบแทน เป็นต้น

2. การทำธุรกิจกับตนเอง (Self - dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด ตัวอย่างเช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำให้หน่วยงานทำสัญญา ซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทของตนเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง เช่น เป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

3. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post -employment) หมายถึงการที่บุคคลลาออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การอาหารและยา ลาออกจากงานราชการและไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา หรือผู้บริหารกระทรวงคมนาคมหลังเกษียณออกไปทำงานเป็นผู้บริหารของบริษัทธุรกิจสื่อสาร

4. การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจ ที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ปรึกษาสังกัดอยู่ หรือในกรณีที่เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากร ก็รับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

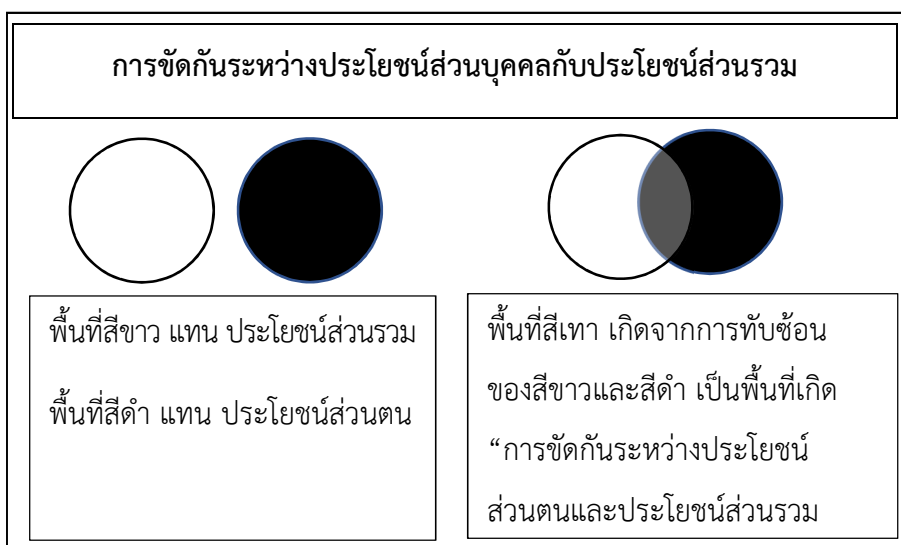
5. การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ทราบว่ามีการตัดถนนผ่านบริเวณใด ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดินเพื่อทำโครงการของรัฐก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น

6. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ราชการไปใช้ในงานส่วนตัว

7. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork - barreling) เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียงเมื่อพิจารณา “ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.” ทำให้มีรูปแบบเพิ่มเติมจาก ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นอีก 2 กรณี คือ

(1) การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน

(2) การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (influence) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

ประเด็นที่ 2 การให้อำนาจประชาชนในการตรวจสอบภาครัฐ

สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

การแก้ไขปัญหาการทุจริต ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เข้ามาช่วยสอดส่อง ตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะภาคประชาชน ภายใต้พื้นฐานว่า คนไทยทุกคนต้องมีส่วนรับผิดชอบดูแลอนาคตและความอยู่รอดของประเทศไทย และประชาชน จะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้อย่างไร โดยเริ่มจากการใช้สิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ เนื่องจากการทุจริต ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ภาครัฐปิดหู ปิดตาประชาชนไม่ให้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ของประชาชนจะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ภาครัฐทำงานด้วยความโปร่งใส ซึ่งจะเป็นการป้องกันการทุจริต ได้อีกทางหนึ่ง โดยเริ่มจากใช้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2550 โดยกำหนดวิธีการไว้ 4 วิธี ดังนี้

การสืบค้นข้อมูลข่าวสารที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา www.ratchakittha.soc.go.th

ได้แก่ โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน อำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน กฎมติดังกล่าว รัฐมนตรี ข้อบังคับ ระเบียบ ฯลฯ

หน่วยงานรัฐทุกแห่ง เช่น ศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือป้ายประกาศ

การยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐเป็นการเฉพาะราย แต่จะต้องระบุข้อมูล

ในลักษณะที่เข้าใจได้ โดยหน่วยงานของรัฐจะจัดหาให้ภายในวันที่มีคำขอ แต่ถ้าข้อมูล ข่าวสารที่มีจำนวนมาก หรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน เจ้าหน้าที่รัฐจะแจ้งให้ทราบ ภายใน 15 วัน และแจ้งวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ทราบ

การสืบค้นข้อมูลข่าวสารประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้เปิดเผยเป็นการทั่วไป

ในช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว หน่วยงานเจ้าของข้อมูลข่าวสาร จะนำไปเปิดเผยที่สอดคล้องเหตุ กรรมศิลปการต่อไป

สรุป ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และขอข้อมูลข่าวสารในหน่วยของรัฐ ทุกแห่ง ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เช่น กระทรวง กรม จังหวัด อำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ทั้งนี้ ประชาชนสามารถทำคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารยื่นต่อหน่วยงาน ของรัฐได้เลย ตามแนวคิดใหม่ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ "เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น"

แต่ถ้าประชาชนใช้สิทธิดังกล่าวแล้วประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น หน่วยงานไม่ได้จัดเตรียมข้อมูล ข่าวสารไว้ให้ตรวจดู หรือจัดเตรียมไว้ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด หรือยื่นคำขอแล้ว แต่หน่วยงานล่าช้า หรือเพิกเฉยไม่สนใจ โดยแจ้งว่าเป็นการขอมากหรือขอบ่อยโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร สามารถร้องเรียนได้ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยยื่นหนังสือด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นมายื่นแทน หรือ ส่งหนังสือร้องเรียนไปทางไปรษณีย์ก็ได้ โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องเรียน (ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และ หมายเลขโทรศัพท์) รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงาน และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยส่งมาที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ 10300 ทั้งนี้ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่เปิดเผยนั้น

นอกจากนี้ประชาชนยังสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช. ได้อีกด้วย ด้วยการร้องทุกข์กล่าวโทษ หรือแจ้งเบาะแสข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ และสามารถยื่นคำร้องขอคุ้มครองพยานต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยตนเองได้เลย หรือยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานที่สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หากกรณีเร่งด่วนไม่สามารถมาด้วยตนเองสามารถยื่นคำร้องเป็นหนังสือหรือทางโทรศัพท์ หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่น ดำเนินการแทนได้

บทลงโทษผู้กระทำการทุจริต

ผู้ที่ตั้งใจทุจริตหรือยินดีเข้าร่วมกระบวนการทุจริต มักจะมองเฉพาะผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น เงินทองที่จะเข้ามา ตำแหน่งหน้าที่ที่จะสูงขึ้น เป็นต้น แต่อาจมองข้ามหรือไม่เห็นความสำคัญหรือไม่รู้ว่า บทลงโทษจากการทุจริตมีอย่างไร ถ้าตัดสินใจหรือยินดีร่วมทุจริตแล้วก็ต้องกลายมรับบทลงโทษที่จะต้องได้รับ ทั้งโทษทางวินัยและโทษทางอาญา

สำหรับบทลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือเป็นความผิดตามบทกำหนดโทษของแต่ละหน่วยงานซึ่งเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารบุคคลของหน่วยงานนั้นๆ

ส่วนการดำเนินการทางอาญา ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องรับโทษ ดังนี้

มาตรา 147 “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”(แก้ไขเมื่อ พ.ศ. 2560)

มาตรา 148 “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจูงใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้ หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา 151 “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาลสุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”(แก้ไขเมื่อ พ.ศ. 2560)

มาตรา 155 “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใดๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”(แก้ไขเมื่อ พ.ศ. 2560)

มาตรา 157 “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (แก้ไขเมื่อ พ.ศ. 2560)

ทั้งนี้ ผู้ทุจริตยังอาจต้องรับผิดชอบทางละเมิดและชดใช้ค่าเสียหายให้แก่หน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่พ.ศ. 2539 ด้วย

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต) พ.ศ. 2561 ได้มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคม 2561 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการเพิ่มโทษหนัก สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตรับสินบน การกำหนดความผิดของเอกชนที่ทุจริตให้สินบน การไม่นับอายุความ ในระหว่างที่จำเลยหลบหนีคดี และสาระสำคัญอื่นๆ อีกดังนี้

- คดีทุจริตมีโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต
- คดีทุจริตไม่มีนับอายุความช่วงที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนี
- บทลงโทษภาคเอกชนที่ร่วมทุจริตและบทลงโทษนิติบุคคลที่ไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม ในการป้องกันบุคคลที่เกี่ยวข้องไปติดสินบนเจ้าหน้าที่

- การริบทรัพย์สินในคดีทุจริต

กรณีตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1: นารถราชการไปใช้งานแต่งงานลูก

คณะบดีคณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตน โดยนำเก้าอี้พร้อมปลอก กล้องวิดีโอ โทรทัศน์ กล้องถ่ายรูป เครื่องเล่นและบันทึกดีวีดีไปใช้ในการจัดงาน และนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ขนของและรับส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของตน ซึ่งทรัพย์สินที่นำไปใช้ทุกอย่างเป็นของ คณะแพทยศาสตร์

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดให้ดำเนินคดีต่อจำเลย ในเบื้องต้นจำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยื่นคำร้องให้การรับสารภาพในภายหลัง พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ เป็นจำเลยในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157

การกระทำของจำเลยดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำทรัพย์สินต่างๆ ของคณะแพทยศาสตร์ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและคณะแพทยศาสตร์

ศาลอาญาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลย เป็นการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ พิพากษาจำคุก 5 ปี ปรับ 2 หมื่นบาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกเหลือ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 1 หมื่นบาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีแล้ว เห็นว่าเมื่อจำเลยทราบการกระทำของตนและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น โดยการชดใช้ค่าเสียหายแล้ว ในทันที ประกอบกับจำเลยรับราชการเป็นแพทย์มานาน ทำคุณความดีให้แก่หน่วยงานและประเทศชาติ

มาโดยตลอด ทั้งจำเลยมีเคยกระทำความผิดอาญาใด ๆ และไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุก จึงให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี

ตัวอย่างที่ 2 : นารถราชการไปจำหน่าย และเบิกค่าน้ำมันเท็จ

อดีตนายก อบจ. แห่งหนึ่ง ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทำบันทึกขอใช้รถยนต์ของ อบจ. ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ และขอเข้าไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักส่วนตัวหลังจากปฏิบัติราชการเสร็จ

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปจำหน่ายประกันการกู้ยืมเงิน 200,000 บาท ไว้กับร้านค้าโอเอเกะแห่งหนึ่ง และได้นำรถยนต์ของ อบจ. ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นั้นไปจำหน่ายแทนรถยนต์ส่วนตัวที่จำหน่ายไว้เดิม หลังจากนั้นได้ขอเพิ่มวงเงินกู้ยืมอีก 300,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท จนกระทั่งพนักงานขับรถยนต์ของ อบจ. ได้มาพบเห็นว่ารถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวจอดอยู่หน้าร้านคาราโอเกะ สอบถามเจ้าของร้านได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มาจำหน่ายไว้

และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในช่วงระยะเวลาที่รถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวถูกจำหน่ายไว้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ เป็นเงินรวม 109,617.20 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดอาญาตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91 ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมแล้ว สิทธิภาคีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป โดยความตายของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาตามอาญา มาตรา 39 (1) ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีอาญา ต่อศาลที่มีเขตอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัด ให้ลงโทษจำคุกอดีตนายก อบจ. ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. เป็นเวลา 18 ปี 24 เดือน

ประเด็นที่ 3 แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการทุจริตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

วิธีการร้องเรียนและช่องทางการร้องเรียนการทุจริต

หากประชาชนพบเห็นเจ้าหน้าที่รัฐทุจริตหรือร่ำรวยผิดปกติ สามารถร้องเรียนที่ สำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. ทำเป็นหนังสือ “เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” สำนักงาน ป.ป.ช. เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 หรือส่งไปที่ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด หรือ ส่งมาที่ ตู้ ปณ. 100 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
2. กล่าวหาด้วยวาจาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. หรือ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดโดยตรง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำการบันทึกคำกล่าวหาไว้เป็นพยานหลักฐาน
3. ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช. www.nacc.go.th

โดยในคำกล่าวหา ต้องมีรายละเอียดดังนี้

1. ชื่อ - สกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้กล่าวหา
2. ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง สังกัด ของผู้ถูกกล่าวหา
3. ระบุข้อกล่าวหาการกระทำความผิด
4. บรรยายการกระทำความผิดอย่างละเอียดตามหัวข้อ ดังนี้

4.1 หากเป็นการกระทำความผิดต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จะต้องระบุว่า การกระทำความผิดเกิดขึ้นเมื่อใด มีขั้นตอนหรือรายละเอียดการกระทำความผิดอย่างไร มีพยานบุคคลรู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ (ถ้าไม่สามารถนำมาได้ให้ระบุว่าใครเป็นผู้เก็บรักษา และในเรื่องนี้ได้ร้องเรียนต่อหน่วยงานใด หรือยื่นฟ้องต่อศาล เมื่อใด และผลเป็นประการใด) (เป็นการให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้)

4.2 หากเป็นการกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จะต้องระบุว่า ฐานะเดิมของผู้ถูกกล่าวหา และภรรยาหรือสามี รวมทั้งบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายเป็นอย่างไรผู้ถูกกล่าวหา และภรรยาหรือสามี มีอาชีพอื่น ๆ หรือไม่ ถ้ามีอาชีพอื่นแล้วมีรายได้มากน้อยเพียงใด และทรัพย์สินที่จะแสดงให้เห็นว่าร่ำรวยผิดปกติมีอะไรบ้าง (เป็นการให้ข้อมูลกับพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้) เช่น

- บ้าน มีจำนวนกี่หลัง ตั้งอยู่ที่ใด (เลขที่บ้าน ถนน ซอย ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด) ชื่อเมื่อใด และราคาขณะซื้อเมื่อใด
- ที่ดิน มีจำนวนกี่แปลง ตั้งอยู่ที่ใด (ถนน ซอย ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด) ชื่อเมื่อใด และราคาขณะซื้อเท่าใด
- รถยนต์ มีจำนวนกี่คัน ยี่ห้อ รุ่น สี หมายเลขทะเบียนรถ ชื่อเมื่อใด จากใคร และราคาขณะซื้อเท่าใด
- มีเงินฝากที่ธนาคารใด สาขาใด
- ทรัพย์สินอื่น ๆ

ที่สำคัญที่สุด คือ ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ- สกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้กล่าวหาที่สามารถติดต่อได้อย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการติดต่อกลับเพื่อยืนยันการกล่าวหาหรือเรียน ขอรบกวนขอเท็จจริงเพิ่มเติมให้ชัดเจนสามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือรายงานผลให้ผู้กล่าวหาทราบ โดยเมื่อให้ข้อมูลแล้วสามารถขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปกปิด ชื่อ /สกุล ของผู้กล่าวหาได้ ทั้งนี้ โดยปกติข้อมูลผู้กล่าวหา/ผู้แจ้งเบาะแส/พยาน จะถูกเก็บเป็นความลับที่สุด

กรณีไม่เปิดเผยชื่อ - สกุลจริง ถือว่าเป็น “บัตรสนเท่ห์” แต่จะต้องระบุพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจะรับไว้พิจารณา

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะรายงานผลกลับไปยังผู้กล่าวหาให้ทราบความคืบหน้าเป็นระยะ ๆ แต่หากประชาชนประสงค์จะติดตามเรื่องร้องเรียนก็สามารถติดตามได้ที่

- ทางเว็บไซต์ www.nacc.go.th หัวข้อ ติดตามเรื่องร้องเรียน

- ทางโทรศัพท์หมายเลข 1205

- ติดต่อด้วยตนเองที่สำนักงาน ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

ทั้งนี้ โปรดจำเลขรับเรื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. / วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่อง / ชื่อ – สกุลของผู้กล่าวหา ช่องทางการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบ

1. สำนักงาน ป.ป.ช. เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 หรือ ส่งไปที่ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด หรือ ส่งมาที่ ตู้ ปณ. 100 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

2. กล่าวหาด้วยวาจาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. หรือ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดโดยตรง

3. ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช. www.nacc.go.th

4. ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สายด่วนทำเนียบรัฐบาล 1111 บริการรับแจ้งเรื่องร้องทุกข์ ตลอด 24 ชั่วโมง หรือรับร้องเรียนผ่านทาง โทร. 02283 1271-84 โทรสาร 02283 1286-7

5. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โทร. 02271 8000

6. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โทร. 02141 9100 หรือ 1676

7. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม (ป.ป.ท.) สายด่วน โทร. 1206

8. ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย สายด่วน โทร. 0 2241 9000

9. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

10. พนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจในเขตอำนาจสอบสวน โดยพนักงานสอบสวนจะส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่วนกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ)

ส่วนภูมิภาค สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด www.nacc.go.th โทร. 0 2528 4800-01

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.)

โครงการประชาสัมพันธ์ด้านต่างประเทศ

แนวคิดหลัก ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่ดี และได้รับความเชื่อมั่นจากประชาคมโลก

สโลแกน Trust in Thailand

กลุ่มเป้าหมาย สื่อมวลชนต่างประเทศ สถานทูตต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ ผู้ประกอบธุรกิจและนักลงทุนต่างประเทศ ชาวต่างประเทศ

โครงการประชาสัมพันธ์ด้านต่างประเทศ เน้นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลแก่กลุ่มเป้าหมายชาวต่างประเทศ ตามโครงการประชาสัมพันธ์ด้านต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทย และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อประเทศไทยโดยดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่มีแนวทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2570) ประกอบด้วย 1) ด้านความมั่นคง 2) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน 3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม 5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ว่า "ประเทศไทยมีคุณภาพ ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน"

ประเด็นสำคัญในการประชาสัมพันธ์

ประเด็นที่ 1 พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ประเด็นที่ 2 การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)

ประเด็นที่ 4 การเป็นศูนย์กลาง (Hub) ด้านต่างๆ

ประเด็นที่ 5 การให้บริการและอำนวยความสะดวกทางธุรกิจแก่นักลงทุน นักธุรกิจ

ผู้ประกอบการต่างประเทศ

ประเด็นที่ 6 การให้บริการเน็ตประชารัฐ

ประเด็นที่ 7 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสแก่สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ

ประเด็นที่ 8 การรักษามาตรฐานในระดับสากล

ประเด็นที่ 9 การจัดการขยะทางทะเล รณรงค์งดใช้พลาสติกและกล่องโฟม

ประเด็นที่ 10 การส่งเสริมการดำเนินงานภาครัฐด้วยความโปร่งใส ปราศจากการทุจริต

ประเด็นที่ 11 การประชาสัมพันธ์การเป็นประธานอาเซียนของไทย

ประเด็นที่ 1 พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

แนวคิดหลัก สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมใจประชาชนไทยทั้งชาติ

สถาบันพระมหากษัตริย์กับสังคมไทยมีความผูกพันกันมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะบทบาทการเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนทั้งชาติ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก ถือเป็นพระราชพิธีที่สำคัญที่สุดของผู้เสด็จขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์อีกพระราชพิธีหนึ่ง ในการเฉลิมพระเกียรติยศองค์พระประมุขในวโรกาสที่ทรงเป็นพระมหากษัตริย์โดยสมบูรณ์เป็นวัฒนธรรม จารีตประเพณีที่สืบเนื่องมาแต่โบราณ อีกทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นสิริมงคลเป็นปึกแผ่นแก่บ้านเมือง

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- สถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์รวมใจของประชาชนไทยทั้งชาติ
- พระมหากษัตริย์มีต่อประชาชนชาวไทยและการแสดงออกถึงความจงรักภักดีของประชาชนที่มีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

- จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันงดงามที่สืบเนื่องมาแต่โบราณ

หมายกำหนดการ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

- วันที่ 6 เมษายน พิธีพลีกรรมตักน้ำจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำคัญ ในกรุงเทพมหานคร และ 76 จังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน
- วันที่ 8 เมษายน พิธีทำน้ำอภิเษก ณ พระอารามหลวงประจำจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน
- วันที่ 9 เมษายน เวียนเทียนสมโภชน้ำอภิเษก ณ พระอารามหลวง ประจำจังหวัด
- วันที่ 18 เมษายน เสกน้ำอภิเษก ประกาศชุมนุมเทวดา ทำน้ำเทพมนต์ เจริญพระพุทธมนต์ ทำน้ำพระพุทธมนต์ ที่วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร
- วันที่ 19 เมษายน แห่เชิญน้ำอภิเษก จากวัดสุทัศนฯ ไปยังวัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- วันที่ 22-23 เมษายน การจารึกพระสุพรรณบัฏ ดวงพระบรมราชสมภพ แกะพระราชลัญจกร และจารึกพระสุพรรณบัฏพระบรมวงศ์ ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- วันที่ 2 พฤษภาคม ทรงถวายราชสักการะ พระบรมราชานุสรณ์ พระลานพระราชวังดุสิต ปฐมบรมราชานุสรณ์ สะพานพระพุทธยอดฟ้า และทรงบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- วันที่ 3 พฤษภาคม ประกาศการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เวลา 10.00 น. เชิญพระสุพรรณบัฏ ดวงพระบรมราชสมภพ พระราชลัญจกรจากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม มายังพระที่นั่งไพศาลทักษิณ
- วันที่ 4 พฤษภาคม เวลา 10.00 น. สรงมุรธาภิเษก ณ ศาลาพระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน และทรงรับน้ำอภิเษก ณ พระที่นั่ง อัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ และทรงรับเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ขัตติยราชวราภรณ์ และพระแสง ณ พระที่นั่งภัทรบิฐ เวลา 14.00 น. เสด็จออกมหาสมาคมรับการถวายพระพร ชัยมงคล ณ พระที่นั่งอัมรินทร์วินิจฉัย เวลา 16.00 น. เสด็จฯ ขบวนราบใหญ่ ไปยังพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ปราสาทพระเทพบิดร และพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท

- วันที่ 5 พฤษภาคม เวลา 09.00 น. พระราชพิธี เถลิงพระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย และสถาปนา พระภูษานันดรศักดิ์ พระบรมวงศ์ พระที่นั่งอัมรินทรวินิจฉัย เวลา 16.30 น. เสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนครโดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค

- วันที่ 6 พฤษภาคม เวลา 16.30 น. เสด็จออกสีหบัญชร ณ พระที่นั่งสุทไธสวรรยปราสาท รับการถวายพระพร ชัยมงคล โดยพสกนิกรชาวไทย เวลา 17.30 น. เสด็จออกให้คณะทูตานุทูต และกงสุลต่างประเทศเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายพระพรชัยมงคล

- การเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดในช่วงเสด็จพระราชดำเนินไปในพระราชพิธี ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวายผ้าพระกฐิน ณ วัดอรุณราชวราราม ในช่วงปลายเดือนตุลาคม 2562

- กิจกรรม “จิตอาสา” โครงการหน่วยพระราชทานและประชาชนจิตอาสา เราทำความดี ด้วยหัวใจ ได้ริเริ่มตั้งแต่ปี 2560 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้คนไทยเสียสละเพื่อบุคคลอื่น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้หน่วยราชการในพระองค์ และประชาชนทุกหมู่เหล่าที่มีจิตอาสา บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในพื้นที่ต่างๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาน้ำท่วมในเขตชุมชน ปัญหาการจราจรและอื่นๆ เพื่อสืบสานพระราชปณิธานพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

- พระราโชบาย ‘สืบสาน รักษา ต่อยอด’ สืบสาน : นำแนวทฤษฎีของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาสืบสานในการทรงงานรักษา: พระราชทานพระราชดำริแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลรักษาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ให้เกิดความยั่งยืนต่อยอด: สานต่อโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้สัมฤทธิ์ผลตามพระราชประสงค์

ประเด็นที่ 2 การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวคิดหลัก ขับเคลื่อนไทยไปข้างหน้า ด้วยระบอบประชาธิปไตย

การจัดการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2562 เป็นการดำเนินการตาม Road Map ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติให้ไว้กับประชาคมโลก

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- ชาวต่างประเทศมีความเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- พัฒนาการเมืองไทยที่สำคัญ โดยการปฏิรูปการเมือง เพื่อนำไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่สุจริต และโปร่งใส จากการมีส่วนร่วมของประชาชน
- รัฐบาลไทยมีเสถียรภาพและนักลงทุน มีความเชื่อมั่นในการเข้ามาลงทุน ประกอบธุรกิจ ในประเทศไทย

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)

แนวคิดหลัก EEC พื้นที่ที่มีความพร้อมในทุกด้านเพื่อการลงทุนจากต่างประเทศ

รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เพื่อยกระดับประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในพื้นที่เป้าหมาย EEC ครอบคลุม พื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา เนื่องจากมีความพร้อมในการเป็นเมืองท่องเที่ยวในอันดับ ต้นๆ ของโลก มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อม และด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งสามารถเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านได้ซึ่งขณะนี้ภาครัฐอยู่ระหว่างการปรับแก้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการค้า การลงทุนจากทั้งในและต่างประเทศ ในพื้นที่ EEC เพื่อส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน

- การพัฒนาอาชีวศึกษาร่วมกับประเทศต่าง ๆ เพื่อยกระดับทักษะฝีมือแรงงานไทย เพื่อป้อนเข้าสู่ 12 อุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EECที่ได้รับการส่งเสริม ได้แก่

- (1) อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต (Next-Generation Automotive)
- (2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Intelligent Electronics)
- (3) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพระดับสูง (Advance Agriculture and Biotechnology)
- (4) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food processing)
- (5) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Tourism)
- (6) หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม และชีวิตประจำวัน (Advance Robotics)
- (7) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
- (8) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)
- (9) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical)
- (10) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- (11) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
- (12) อุตสาหกรรมพัฒนาคนและการศึกษา

ประเด็นที่ 4 การเป็นศูนย์กลาง (Hub) ด้านต่าง ๆ

แนวคิดหลัก ยกระดับไทยสู่ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ

Medical Hub หรือ การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ และยกระดับมาตรฐานการดูแลสุขภาพในเชิงการท่องเที่ยว

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- ชาวต่างประเทศเห็นถึงศักยภาพของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- ยอมรับในคุณภาพและมาตรฐานทางการแพทย์ไทยและเดินทางเข้ามารับการรักษาพยาบาล

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- การบริการที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย

- การพัฒนาประเทศเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพ 4 ด้าน ประกอบด้วย การเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ หรือ Wellness Hub การเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพ หรือ Medical Service Hub ที่ต่อยอดกับระบบสปา รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเป็นศูนย์กลางการศึกษา วิชาการและงานวิจัย หรือ Academic Hub ที่เกี่ยวกับสุขภาพ และเป็นศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพ หรือ Product Hub

- Retirement Destination ประเทศไทยเป็นประเทศที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัยของชาวต่างชาติหลังเกษียณอายุมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประโยชน์ที่ได้รับ เช่น คนต่างชาติซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่า 50 ปีบริบูรณ์ ที่ประสงค์จะเดินทางเข้าประเทศไทยเพื่อพักผ่อน จะได้รับวีซ่าประเภท Non-Immigrant Visa รหัส “O-A” (Long Stay) โดยจะได้รับอนุญาตให้พำนักในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในระหว่างที่พำนักในประเทศไทย หากครบกำหนด 1 ปี และประสงค์จะพำนักอยู่ต่อให้ยื่นคำขอที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยแสดงหลักฐานการโอนเงินหรือการมีเงินฝากในราชอาณาจักร จำนวนไม่น้อยกว่า 800,000 บาท หรือหนังสือรับรองรายได้หรือบำนาญเดือนละไม่น้อยกว่า 65,000 บาท อย่างไม่อย่างหนึ่ง หรือรวมกันปีละไม่น้อยกว่า 800,000 บาท หากมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้อง จะได้รับอนุญาตให้อยู่ต่ออีกคราวละ 1 ปี

- ผลการสำรวจที่ทำให้ประเทศไทยเหมาะสมแก่การเป็นที่อยู่อาศัยของชาวต่างชาติหลังเกษียณอายุมากที่สุด คือ ค่าครองชีพที่ถือว่าต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในโลกชาวตะวันตก วิถีชีวิตที่เรียบง่าย เหมาะสมซึ่งทำให้ประเทศไทยเหมาะสมมากสำหรับผู้ที่มีเกษียณอายุและต้องการความสงบในชีวิต ตลอดจนปัจจัยเรื่องสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย เพราะอากาศไม่หนาวมาก และมีแสงแดดตลอดทั้งปี

ประเด็นที่ 5 การให้บริการและอำนวยความสะดวกทางธุรกิจแก่นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการต่างประเทศ

แนวคิดหลัก การอำนวยความสะดวกทางธุรกิจเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ประเด็นประชาสัมพันธ์

การนำระบบดิจิทัลมาใช้อำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจ นักลงทุนจากต่างประเทศ โดยรัฐบาลได้ร่วมมือกับภาคเอกชนนำระบบดิจิทัลมาปฏิรูปการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการเริ่มต้นธุรกิจ ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนลดลงเนื่องจากการนำอัตราค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนธุรกิจแบบอัตราคงที่มาใช้
2. ด้านการขอใช้ไฟฟ้า มีความสะดวกมากขึ้น เนื่องจากมีการปรับลดขั้นตอนการดำเนินการขอเชื่อมต่อไฟฟ้า และการเพิ่มความโปร่งใสในการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมไฟฟ้า
3. ด้านการชำระภาษี มีการปรับปรุงระบบการคำนวณและยื่นแบบภาษีรายได้นิติบุคคลทางระบบออนไลน์
4. ด้านการค้าระหว่างประเทศ มีการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-matching system) มาใช้ในการควบคุมตู้สินค้า ซึ่งส่งผลต่อการลดระยะเวลาในการขนถ่ายสินค้าข้ามแดน

การอำนวยความสะดวกในการยื่นขออนุญาตทำงานและออกใบอนุญาตทำงาน ลดขั้นตอนลดเวลาการยื่นเอกสาร ลดเจ้าหน้าที่ ลดเอกสาร และโปร่งใส โดยให้บริการผ่านระบบ Single Window for Visa and Work Permit สำหรับคนต่างด้าวที่ทำงานในสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI) บนสมาร์ทโฟน

การออกวีซ่าประเภทบริการ (Smart Visa) ที่เป็นโครงการวีซ่าประเภทพิเศษ เพื่อดึงดูดชาวต่างชาติที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้บริหารระดับสูงเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อตอบโจทยในการสร้างเทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานประชาชนได้ถึงหลักแสนราย สมาร์ทวีซ่า 4 ประเภท คือ 1. สมาร์ทที (Talent) เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการรับรอง 2. สมาร์ทไอ (Investor) เป็นกลุ่มนักลงทุนที่ต้องลงทุนในนามของบุคคลลงทุนขั้นต่ำ 20 ล้านบาท ในกิจการที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน หรือกิจการร่วมลงทุนที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานรัฐ 3. สมาร์ทอี (Executive) กลุ่มผู้บริหาร ที่ต้องจบปริญญาตรีขึ้นไป ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี เงินเดือนเฉลี่ยขั้นต่ำ 200,000 บาท สัญญาจ้างไม่ต่ำกว่า 1 ปี และต้องทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 4. สมาร์ทเอส (Startup) ซึ่งเป็นกลุ่มนักลงทุนที่ต้องมีเงินฝากในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 600,000 บาท ต้องมีประกันสุขภาพ ต้องตั้งบริษัทภายในไทยภายใน 1 ปี และมีหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 รวมถึง ต้องอยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมายนอกจากนี้ สิทธิพิเศษที่ชาวต่างชาติจะได้รับ คือได้วีซ่าสูงสุดไม่เกิน 4 ปี ต่อ 1 ครั้ง สามารถทำงานในอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองโดยไม่ต้องขออนุญาต และขยายระยะเวลาการรายงานตัวจาก 90 วัน เป็น 1 ปี เมื่อออกจากประเทศไทยแล้วกลับมาไม่ต้องขอใบอนุญาตใหม่ รวมถึงคู่สมรสและบุตรสามารถทำงานที่ประเทศไทยได้ แต่งานต้องไม่อยู่ในบัญชีรายชื่อของ พ.ร.บ. แนวนโยบายพระราชกฤษฎีกาที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

ประเด็นที่ 6 การให้บริการเน็ตประชารัฐ

แนวคิดหลัก สร้างโอกาส สร้างรายได้ สร้างความเท่าเทียม

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- รัฐบาลได้สร้างความเท่าเทียมกันให้กับประชาชนชาวไทยทุกพื้นที่ ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจชาวต่างประเทศ สามารถเดินทางเข้ามาทำธุรกิจ หรือท่องเที่ยวได้อย่างมั่นใจ ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงทุกพื้นที่
- การอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการดิจิทัลที่เป็นประโยชน์

ประเด็นที่ 7 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสแก่สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ

แนวคิดหลัก ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่ม

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ
- เบี้ยยังชีพคนชรา
- การจ้างงานผู้สูงอายุ คนพิการ โดยผู้จ้างงานได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- การฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ และคนพิการ
- การพัฒนากลุ่มอาชีพสตรีในชุมชน
- บทบาทสตรีไทยในเวทีนานาชาติ อาทิ ศ.ภญ.ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์ ผู้คิดค้นยาต้านไวรัสเอดส์ ได้เป็นครั้งแรกของโลก “GPO-VIR” ซึ่งเป็นการรวมตัวยารักษาโรคเอดส์ 3 ชนิดในเม็ดเดียวเป็นครั้งแรกของโลก เอริยา จุฑานุกาล หรือ โปรเม่นกอล์ฟหญิงชาวไทยวัย 21 ปี มืออันดับ 2 ของโลกสร้างประวัติศาสตร์วงการกีฬา และกอล์ฟของไทย ด้วยการก้าวขึ้นเป็นมือ 1 ของโลกได้สำเร็จอย่างสมความภาคภูมิ ฯลฯ
- การพัฒนาการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล(Universal Design)

ในปี 2564 ประเทศไทยจะมีจำนวนผู้สูงอายุถึง 20% เป็นการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งประเทศไทยยังมีจำนวนคนพิการเกือบ 2 ล้านคน ซึ่งถือเป็นประชากรเกือบ 3% ของประเทศ จึงมีการนำแนวคิดของการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) หรือ อารยสถาปัตย์ (Friendly Design) เข้าไปในนวัตกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น ในตึกอาคาร บ้านเรือน ตลอดจนสถานที่สาธารณะ และระบบขนส่งมวลชนต่างๆ เพื่อให้คนทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย สามารถเข้าถึงการใช้งานสถานที่ต่างได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความเท่าเทียม และมีอิสระในการใช้ชีวิตโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงผู้อื่น อันเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศไทยให้เข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 มากขึ้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่นำสมัยเพื่อคนทั้งมวล “Smart Living for All” โดยมุ่งเน้นการดูแล รักษา ฟื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้น คนพิการ สตรีตั้งครรภ์ และคนที่ใช้รถเข็น เพื่อให้ได้รับความสะดวกสบาย ทันสมัย และปลอดภัยมากยิ่งขึ้น รวมถึงการเดินทางคมนาคมที่สะดวกการพักผ่อนท่องเที่ยวได้อย่างปกติเหมือนคนทั่วไป ผ่านการนำเสนอสินค้า นวัตกรรม เทคโนโลยี การแพทย์ การเงิน การออกแบบ และการบริการดูแลสุขภาพสำหรับคนทุกวัย ที่มีการออกแบบที่เป็นมิตรกับคนทั้งมวล

ประเทศไทยส่งเสริมการเป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล และการเป็นเมืองศูนย์กลาง อารยสถาปัตย์แห่งประชาคมอาเซียน โดยจะมีการจัดงานมหกรรมอารยสถาปัตย์และนวัตกรรมสุขภาพเพื่อคนทั้งมวล ครั้งที่ 4 (Thailand Friendly Design EXPO 2019) 28 พ.ย. – 1 ธ.ค. 2562 ณ อิมแพค เมืองทองธานี เพื่อรณรงค์ส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญของอารยสถาปัตย์รองรับสังคมผู้สูงอายุ ส่งเสริมความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำ

ประเด็นที่ 8 การรักษามาตรฐานในระดับสากล

แนวคิดหลัก การพัฒนาประเทศเป็นไปตามมาตรฐานสากล

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการแก้ไขปัญหาการจัดการการทำประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated Fishing หรือ IUU)
- บทบาทที่รัฐบาลไทยดำเนินการเพื่อรักษามาตรฐานเกี่ยวกับการประมงด้านการออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย
- การบริหารจัดการประมงให้เกิดความสมดุล
- การบริหารจัดการเรือประมง
- การติดตามควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมาย การตรวจสอบย้อนกลับการทำประมงผิดกฎหมาย
- ประเทศไทยสามารถดำเนินการรักษาความปลอดภัยด้านการบินได้ตามมาตรฐานของ ICAO นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในการใช้บริการสายการบินสัญชาติไทย
- การปรับอันดับของไทยให้อยู่ในอันดับทียร์ 2 (TIER 2) สถานการณ์การค้ามนุษย์ ปี 2561 ไทยพร้อมร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์อย่างต่อเนื่อง
- การพัฒนารอบกฎหมาย นโยบาย และการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชพรรณจากป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora หรือ CITES) ไทยพร้อมร่วมมือกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชพรรณจากป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์
- การกำหนดนโยบายให้เป็นปัจจุบัน การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชพรรณจากป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์

ประเด็นที่ 9 การจัดการขยะทางทะเล รณรงค์ใช้พลาสติกและกล่องโฟม

แนวคิดหลัก รัฐบาลให้ความสำคัญกับการรักษาสีงแวดล้อมทางทะเล

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- รัฐบาลให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาขยะทางทะเล โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้จัดทำมาตรการเพื่อจัดการขยะทางทะเล ส่งเสริมให้ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายสินค้าใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและลดปริมาณขยะในระดับนักเรียนนักศึกษา

- รัฐบาลได้มีมาตรการรณรงค์การลดใช้พลาสติกและกล่องโฟมในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และอุทยานแห่งชาติ

- ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาขยะทะเลในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเทศไทย โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้หารือกับสำนักเลขาธิการอาเซียนในการริเริ่มสร้างความร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาขยะทะเล ปัญหาสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดนที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์และเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก โดยได้จัดการประชุมระดับอาเซียน เรื่อง การลดปริมาณขยะทะเลในกลุ่มประเทศอาเซียนขึ้น ณ จังหวัดภูเก็ต และไทยยังได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียนสมัยพิเศษด้านขยะทะเล โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียนสมัยพิเศษด้านขยะทะเล ซึ่งการประชุมดังกล่าวใช้ชื่อภาษาไทยว่า “การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนสมัยพิเศษด้านขยะทะเล” และใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Special ASEAN Ministerial Meeting on Marine Debris” เมื่อเดือนมีนาคม 2562 ณ กรุงเทพฯ การประชุมดังกล่าวเป็นความคิดริเริ่มของประเทศไทยในฐานะประธานอาเซียนในปี 2562 และเพื่อให้ประเทศอาเซียนมีเวทีในการหารือและหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมด้านการต่อสู้กับขยะทะเลและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างอาเซียนและภาคีผู้สนับสนุน เพื่อจัดการกับปัญหาขยะทะเลในภูมิภาคอย่างสอดคล้องกัน รวมถึงจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานะของขยะทะเลและด้านมลพิษจากขยะทะเลในประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งถือเป็นการเปิดเวทีเจรจาในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลกในลำดับต่อไป โดยไทยจะนำประสบการณ์การแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพไปแลกเปลี่ยนกับนานาประเทศ พร้อมยกระดับการแก้ปัญหาเพื่อลดปัญหาขยะทะเลในระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับโลก รวมทั้งการจัดทำแผนดำเนินงานและช่องทางการติดต่อของแต่ละประเทศที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะทะเล อีกทั้ง ร่วมกันประกาศปฏิญญาอาเซียนแก้ไขปัญหาขยะทะเลซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติของทุกประเทศอย่างจริงจัง

ประเด็นที่ 10 การส่งเสริมการดำเนินงานภาครัฐด้วยความโปร่งใส ปราศจากการทุจริต

แนวคิดหลัก ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- การดำเนินการอย่างจริงจังของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาการทุจริต
 - สังคมมีความตื่นตัวและมีทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มขึ้น
 - การเร่งรัดการตรวจสอบคดีสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชน รวมทั้งให้ภาคประชาชน เอกชน และสื่อมวลชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของภาครัฐ
 - การปรับปรุงระบบร้องเรียนและระบบตรวจสอบการคุ้มครองพยานให้มีประสิทธิภาพและเร่งรัดคดีที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ชาวต่างประเทศในการเข้ามาประกอบธุรกิจลงทุนในประเทศไทย
 - การดำเนินการเพื่อเพิ่มค่าดัชนีการรับรู้การทุจริตและการลดปัญหาการทุจริต จัดให้มีการรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนในสังคมรวมพลังกันสร้างสังคมที่ไม่ทนกับการทุจริต เช่น การลงนามร่วมกันต่อต้านการทุจริต โดยรัฐบาลมีเจตจำนงในการแก้ไขปัญหาการทุจริตที่ชัดเจนและต่อเนื่อง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ภาคเอกชนต้องไม่ให้ความร่วมมือในการให้สินบนทุกรูปแบบและมีการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ สร้างค่านิยมสุจริต ขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต
- เมื่อมีคดีเกิดขึ้นจะมีการศึกษาเพื่อวางมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก หรือวางมาตรการเพื่อส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ มาตรการป้องกันการทุจริตกรณีการค้าระหว่างประเทศแบบรัฐต่อรัฐจากโครงการจำนำข้าว และการระบายนข้าวแบบจีทูจี มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ มาตรการเพื่อวางเกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบาย ตลอดจนการป้องกันการทุจริต โดยใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่เริ่มการเรียนการสอนในปีการศึกษาแรกของปี 2562

ประเด็นที่ 11 การประชาสัมพันธ์การเป็นประธานอาเซียนของไทย

แนวคิดหลัก “Advancing Partnership for Sustainability” หรือ “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน

ประเด็นประชาสัมพันธ์

- การแสดงบทบาทนำและศักยภาพในการรับหน้าที่ประธานอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทั้งในและนอกภูมิภาคได้เห็นถึงความก้าวหน้าและการพัฒนาจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกที่เกิดขึ้นจริง

- การดำเนินงานที่มีผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรมของไทย ได้แก่ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จากความสำเร็จในการดำเนินงานของความร่วมมือทั้ง 3 เสาหลัก รวมถึงจัดตั้งศูนย์อาเซียนต่าง ๆ ในประเทศไทย ทั้ง 7 ศูนย์ ได้แก่

(1) ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน (ASEAN Center for Military Medicine: ACMM)

(2) ศูนย์ความร่วมมืออาเซียน-ญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาบุคลากร ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (ASEAN-Japan Cybersecurity Capacity Building Centre: AJCCBC)

(3) คลังเก็บสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบภัยของอาเซียนในประเทศไทย (Disaster Emergency Logistics System for ASEAN: DELSA)

(4) ศูนย์อาเซียนเพื่อการหารือและการศึกษาวิจัยด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (ASEAN Centre for Active Ageing and Innovation: ACAI)

(5) ศูนย์ฝึกอบรมอาเซียนด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการ (ASEAN Training Centre for Social Work and Social Welfare: ATCSW)

(6) ศูนย์วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Cultural Center)

(7) ศูนย์ฝึกอบรมอาเซียนด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการ (ASEAN Training Centre for Social Work and Social Welfare: ATCSW)

- การแสดงความพร้อมของไทยในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ในช่วงที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน